

Zapisnik

XIII. redne konvencije J. S. K. J. v Ely, Minn.

Nadaljevanje

Odbor za pritožbe in prošnje predloži sledeče zaključke.
Članu Valentinu Uleskovicu, dr. št. 29, star in nesposoben delo se mu nakaže \$25.00.

Članica Mary Kaucic, dr. št. 99, udovala, živi v pomanjka-
se ji nakaže \$50.00.

Član Joe Bozic, dr. št. 122, je star nad 70 let, nezmožen za
prosi, da se plačuje asesment za njega. Se plačuje ases-
ment za dobo enega leta.

Član Marko Zivkovic, dr. št. 26, prošnja se ne opošteva.
Odbor se strinja z sklepom gl. porotnega odbora.

Član Matija Bahor, dr. št. 30, prošnja podpora. Radi ozeb-
so mu odrezali kazalec na desni roki, prstanec in mazinec
levi roki. Za delo se ni sposoben. Odbor mu je pripoznal
\$0.00.

Član John Žitnik, dr. št. 114, po pravilih ni upravičen do
niške podpore. Imel pa je veliko zdravniških stroškov,
v pomanjkanju, zato mu odbor daruje \$25.00 pod po-
go, da se odpove vsaki nadaljni podpori za to bolezen.

Član Steve Banovetz, dr. št. 1, je že dolgo časa nesposo-
za kakšno delo. Odbor mu pripozna \$25.00. Stavljen je
v log, ter tudi od delegacije sprejet, da se mu da \$50.00.

Član Nick Matetic, dr. št. 1, prošnja, da bi se mu dalo denar,
bi šel v staro domovino. Odbor za prošnje priporoča, da
ni odbor izplača postavno odpravnino, katero določi izve-
stno državno zavarovalno departmanto.

Član John Godina, dr. št. 152, je star že čez 70 let, poleg-
ma še ženo v postelji, odbor pripozna, da se plačuje
ment za njega in njegovo ženo za dobo enega leta.

Članica Franciška Antončič, dr. št. 120, udovala z dvema
koma in poleg tega še bolehn, odbor ji pripozna \$40.00.

Član Joe Kalan, zahteva, da se izplača bolniško podporo za
ovo ženo, ki je bila članica dr. št. 150, za dobo 21 dni.
Odbor mu pripozna polovico zahtevane podpore.

Zadeva Kate Škerjanec, št. 166. Iz podanih dokazov je
vidno, da njena bolezen izvira iz bolezni, ki jo je imela
kot je stopila v Jednoto. Vsled tega ni deležna nobene
pore za to bolezen. Ako hoče še biti nadalje članica, se
odpovedati vsaki podpori za bolezen, katere bi izhajala
iz bolezni.

Prošnji bivšega člana in ustanovnika Jednote George
Zich-a se ugodi. Pošilja se mu list Nova Doba, dokler bo
člen.

Član Joseph Blatnik, dr. št. 126, prošnja, da naj se plačuje
ment za njega in njegovo družino. Odbor ni dobil v
ni zadostnih podatkov, zato je prišel do zaključka, da naj
pošlje bolj natančne podatke na glavni urad in gl. urad mu
pripozna nekaj podpore, če bo sprevidel da je v resnici
člen.

Prošnja Mary Markun, članica dr. št. 120, udovala z 6
letni v starosti od 2 do 15 let. Odbor ji pripozna \$50.00.

Zadevo Anton Pusta-a odbor za prošnje ne vpošteva, ker
je polovično podporo. Konvencija dobi boljša pojasni-
na strani delegatov št. 6, nakar konvencija pripozna \$25.00.

Prošnja članice Uršule Nagode, dr. št. 57, se zavrže, ker
potovnih zdravniških dokazov.

Zadeva članice Helena Evatz, dr. št. 139, se zavrže, ker po
pravilih ni opravičena do operacijske in bolniške podpore.
Član Matt Vogrič, dr. št. 124, na podlagi pravil ni opravi-
čen do nikake podpore.

Član Frank Tomšič, dr. št. 149, na podlagi pravil ni upra-
vičen do podpore.

Član Frank Pohe in Mary Pohe, dr. št. 122, iz predlože-
niških spričeval nista deležna bolniške podpore. Ako
pošlje bolniško nakaznico, da je bila v bolnišnici, se ji
plača bolniška podpora za tisti čas, ko je bila v bolnišnici.
Član je vrhovni zdravnik potrdi.

Zadeva člana Joseph Samordia, dr. št. 122. Njegovo
spričevalo ima preveč popravkov in zaradi tega
je vrhovni zdravnik odklonil podporo. Pošlje naj novo
nakaznico, pravilno izpolnjeno in potem se mu izplača nadalj-
niška podpora v svoti \$4.00.

Članica Dorothy Tauchar, dr. št. 134, ona je bila pobita
avtomobila. Njena poškodba je bila teška. Odbor ji pri-
pozna \$40.00.

Prošnja člana Frank Retel, dr. št. 70, se odobri. Opera-
cijsko podporo mu je zdravnik odklel, toda delegata omenje-
na društva sta se izjavila, da je v resnici potreben. Pripo-
zna mu \$25.00.

Član Charles Suštaršič, dr. št. 25, star nad 70 let, nesposo-
za delo, prošnja, da se zanj plačuje asesment. Prošnji se ugo-
di, da se plačuje zanj asesment za dobo enega leta.

Prošnja članice Julia Jernejčič, dr. št. 136, Delegat dru-
ga priča, da je ona v resnici vredna podpore in priporoča,
da ji pomaga. Odbor je pripoznal \$25.00.

Član Marko Čavrak, dr. št. 26, star 72 let, član od leta
1918; skoro slep, prošnja, da se zanj plačuje asesment. Odbor
pripozna, da se mu plača asesment za dobo enega leta.

Prošnja društva št. 116, da se pomaga članu Frank Suštar-
šiču, kateri se nahaja v bolnišnici. Prošnja, da bi se mu kupilo
novo obleko. Se pošlje društvu svoto \$25.00. S to svoto naj
kupi potrebno obleko.

Prošnja Antona Zidanšek, dr. št. 174 se odobri. Odbor
pripozna \$40.00.

Članica Anna Mesnar, dr. št. 12, je imela bolezen pred

ustopom v Jednoto. Odbor ji odkloni bolniško podporo.

Član Frank Filipič, dr. št. 11 je imel operacijo, ki ni na-
vedena v pravilih. Odbor mu pripozna izredno podporo v svo-
ti \$25.00.

Član Joseph Matičič, dr. št. 26, je bil operiran, toda
operacija ni navedena v pravilih. Odbor mu pripozna \$25.00.

Član Joseph Krstalič, dr. št. 49, je bil operiran na roki.
Odbor je pripoznal temu članu \$25.00.

Prošnja Franka Zagarja, član dr. št. 81. Odbor pripozna
temu članu svoto \$40.00 ker je popolnoma nezmožen za delo
in zraven tega ima še ženo bolno.

Član Andrej Primožič, dr. št. 32, prošnja, da se zanj plača
asesment za šest mesecev. Odbor prošnjo odobri.

Delegat John Lamuth prosí, da se plačuje asesment za
člana Frank Škrabec, dr. št. 30. Odbor priporoča, da se pla-
čuje asesment za dobo enega leta.

Zadeva društva št. 106, ki se tiče člana Andreja Kernel,
kateri je v umobolnici. Odbor je sklenil, da se njegova bolni-
ška podpora pošlje na njegovo ženo.

Prošnja člana Mike Sejatovich, dr. št. 86, izgubil je vid.
Odbor mu pripozna \$50.00.

Prošnja John Ružiča, dr. št. 128 se zavrže, ker dobiva še
polovično podporo.

Prošnja članice Angela Juhant, dr. št. 20. Ona je bila
operirana in ni dobila nobene odškodnine. Odbor ji pripozna
\$25.00.

Prošnja člana John Celare, dr. št. 116. On ni sposoben
za nobeno delo. Odbor mu pripozna \$25.00.

Prošnja Ignac Petrovič, član dr. št. 37. Dobil je že vso
podporo, sedaj je pohabljen in v bednem stanju. Odbor mu
pripozna \$50.00.

Prošnja Antona Zidanšek, član Dr. št. 174. Prošnja za
tintno pero. Prošnji se ne more ustreči, ker ni nobenega pe-
resa več v zalogi.

Zadeva člana John Štukel, dr. št. 101. Po našem prepri-
čanju in predloženih dokazih smo prišli do zaključka, da se mu
izplača zahtevana odškodnina v svoti \$800.00 za zlomljeno
hrbtenico. To izplačilo je priporočal tudi vrhovni zdravnik.

Pritožba članice Anna Pierce in Johana Pust, dr. št. 103
zoper urednika glasila "Nove Dobe." Tiče se dopisa, ki je bil
priobčen v številki 30. na dan 25. julija 1928. Odbor je prišel
do prepričanja, da je beseda "mockery" res užalje vsebine
in kršenje pravil člen 20, točka 4, kakor navedeno v tej pri-
tožbi.

Enaka pritožba je predložena od člana Mihaela Ortarija,
od društva 82. Konvencija pozove urednika, da odda svoj za-
govor. On je mnenja in prepričan, da je bila beseda pravilno
rabljena, in da ni žalila nobenega člana in ne Jednoto. On to
razlaga na svoj način, zato je priobčil dotični dopis. Odbor
za pritožbe je bil v obeh slučajih prepričan, da je bila beseda
užalje vsebine, toda konvencija pride do svojega zaključka
in sodbe. Velika večina delegacije se izrazi proti zaključku
in sodbi odbora za pritožbe ter odglasuje z veliko večino glasov,
da se da uredniku zaupnica za njegovo delo, ter da ni kršil
pravil kot je to določil odbor za prošnje in pravila.

Prošnja društva št. 135 je ostala nerešena od strani odbora
za prošnje. Odbor pojasni situacijo delegaciji, katere se ne
strinja z nasveti in prošnjo omenjenega društva, ter prošnjo
zavrže.

Zadevo glede dopisa, katerega je pisal član Ivan Varoga,
dr. št. 26 je odbor za pritožbe zavrnil. Urednik se je ravnal po
pravilih, ker ni hotel priobčiti vsebine dopisa, ki je napadal
glavnega predsednika in glavnega odbornika radi neresničnih
vesti in podatkov.

Pritožba dr. št. 101 zoper glavnega porotnika Antona
Kochevarja vsebuje dosti osebnosti, zakar jo odbor za pritožbe
ne opošteva in zavrže.

Zadeva društva št. 133. Odbor je prišel do prepričanja,
da se mora ohraniti mir pri društvu, zato prizna volitve na
decemberski seji in sklep redne mesečne seje v januarju je
veljaven.

Zadeva članice Mary Rutkey, društva št. 111. V smislu
pravil in na podlagi zdravniške preiskave ne more biti sprejeta
nazaj v Jednoto, izvzemši, ako se odpove vsaki zahtevi za nje-
ne do sedanje bolezni in vse nadaljne bolezni, ki bi izvirale iz
te bolezni. Potem lahko pristopi kot nova članica.

Zadeva Louis Perushek, bivši član društva Slovenec št.
114 JSKJ. Ely, Minnesota. Kakor smo mi sprevideli iz pisma
da je on opravičen do plače, kakor mu je bilo obljubljeno,
svoto šest dolarjev. Kar se tiče žalitve dr. št. 114 po bivšemu
L. Perushek, smo prišli do zaključka, da se mora ta zadeva naj-
prvo rešiti na prvi instanci med društvom in članom, in če ni
ne ena in ne druga stran zadovoljna, potem naj se pošlje na
porotni odbor.

Pritožba Joe Meteš-a proti članu Joe Grahek. Odbor je
prišel do zaključka, da svetuje Joe Metešu, da naj najprvo
člana Joe Graheka obtoži pri društvu.

Priziv Vinko Peternela, člana dr. št. 75. Odbor potrjuje
sklep glavnega porotnega odbora.

Pritožba John Poushe, dr. št. 54, zoper razsodbo glavne-
ga porotnega odbora v zadevi Mike Kokot-a. Odbor potrjuje
sklep glavnega porotnega odbora.

Pritožba dr. št. 42. Odbor nima zadostnih podatkov, za-
to zavrže pritožbo.

Pritožba Katie Spreitzer, št. 120. Pritožba se ne more
opoštevati ker v pritožbi ni zadostnih dokazov.

Zadeva društva št. 182. Pritožba društva je, da št. 26
sprejema ženske članice, kar škoduje ženskemu društvu.
Prišla bodo kmalu v poštev nova pravila, katetra bodo pripu-
ščala in dovoljevala pristop moškemu ali ženskemu društvu.
Sklep odbora je, da se ne ukrene nič pozitivnega.

(Dolje na peti strani)

SLOVENSKE IN DRUGE VESTI

KONVENCIJA S. D. ZVEZE

Konvencija Slovenske Do-
brodelne Zveze, bratske pod-
porne organizacije, ki ima se-
dež v Clevelandu, delokrog pa
omejen na državo Ohio, se je
končala 14. septembra pozno
zvečer. Vršila se je konvenci-
ja v Slovenskem Narodnem Do-
mu v Lorainu, Ohio, ter je tra-
jala dobrih pet dni, dasi se je
pričakovalo, da bo končana v
treh ali štirih dneh. Velikih
izprememb konvencija ni na-
pravila niti glede pravil, niti
glede sestave glavnega odbora.
Novi glavni odbor je sledeči:
John Gornik, predsednik;
Frank Černe, prvi podpredsed-
nik; Julija Brezovar, druga
podpredsednica; Primož Ko-
goj, glavni tajnik; Jernej
Knaus, glavni blagajnik;
Klaus Debevec, zapisnikar;
Janko N. Rogelj, predsednik
nadzornega odbora; Louis J.
Pirc in Ignac Smuk, nadzorni-
ka; Frank M. Jakšič, Leopold
Kushlan in Joseph Lekan tvo-
rila finančni odbor; Albina No-
vak, L. Jerkič in Louis Balant
(Lorain) porotniki; dr. F. J.
Kern, vrhovni zdravnik. Gla-
silo organizacije ostane Ame-
riška Domovina in prihodnja
konvencija se bo vršila čez tri
leta v Slovenskem Delavskem
Domu v Collinwoodu.

SLOVENSKA MLADINSKA SOLA

V soboto 15. septembra je
zopet pričela s poukom Sloven-
ska mladinska šola S. N. Doma
v Clevelandu. Upati je, da bo-
do uspehi te šole tudi v bodoče
tako zadovoljivi, kakor so bili
dosedanji in da bo njen obisk
vsako leto številnejši. Pouk je
brezplačen.

NA OBISKU V CLEVELANDU

V nedeljo 16. septembra sta
se mudila v Clevelandu sobrat
Anton Zbanič, glavni predse-
dnik J. S. K. Jednote in sobrat
John Balkovec, novoizvoljeni
glavni nadzornik, oba iz Pitts-
burgha. Prvi je prišel po urad-
nih opravkih, drugi pa obiskat
priatelje.

PRVA IGRA V SEZONI

Dramatično društvo Ivan
Cankar priredi v nedeljo 23.
septembra prvo igro te sezone
v Slovenskem Narodnem Domu
na St. Clair Ave., Cleveland,
O. Igra se imenuje "Zdravnik
proti svoji volji", in se bo vpr-
zorila dvakrat, to je popoldne
in zvečer.

BANČNI ROP

V četrtek 13. septembra po-
poldne je bila oropana podruž-
nica slovenske banke The
North American Banking &
Savings Co. v Collinwoodu, O.
Roparji so odnesli okoli \$6000
gotovine, katere svota je pa
krita z zavarovalnico in banka
ne trpi nikake škode.

VIHARJI IN TORNADI

Konci preteklega in začet-
kom tega tedna so v različnih
krajih divjali silni viharji.
Najprej je bil prizadet otok
Porto Rico, kjer je v katastro-
fi izgubilo življenje nad sto
oseb in kjer se ceni materialna
škoda nad 50 milijonov do-
larjev. Tropični hurikan je
potem drvil proti Floridi, kjer
je zopet povzročil veliko ško-
do. Skoro istočasno je silen vi-
har uničil ali močno poškodo-
val 12 mestec v South Dakoti
in Nebraski. Življenje je pri-
tem izgubilo 13 oseb. Torna-
do je nato divjal proti vzhodu
in razdejal več poslopij v me-

IZ GORICE PRIHAJA VEST, DA SE

namerava ta mesec izseliti v
Ameriko 6000 mladih, krepkih
slovenskih delovnih ljudi. To
pomeni pač, da je gospodar-
stvo v deželi na robu propada.
Prisiljeni so na odhod, beda in
lakota jih podita z njihove ro-
dne grude. Slovenci prosijo po-
moči pri vladi, da bi se zajezi-
lo izseljevanje. Vlada naj po-
skrbi, da se prične razna že
obljubljena javna dela, pri ka-
terih bi morali biti zaposleni v
prvi vrsti goriški domačini.
Vlada bi morala vpoštevati
strašno škodo, ki jo je napra-
vila poljedelcu letošnja suša, in
odrediti pri davkih in drugih
dajatvah, da ljudstvo ne bo

(Dolje na 2. strani)

GLASOVI Z RODNE GRUDE

Konci avgusta je umrl v Po-
ljanah g. Jurij Tavčar, po do-
mače imenovan Vrbanač. Do-
segel je starost 75 let. Bil je
poslednji gospodar tega imena
v Vrbanačevi hiši na griču za
cerkvijo, odkoder je izvirala
rod poljanskih Tavčarjev. Po
vseh Poljanski dolini je bil spo-
štovan kot soliden zidarski
mojster in posestnik. Imel je
mnogobrojno družino, ki ji je
bil ljubeč in skrben oče. Iz-
med živčih otrok jih je pet v
Ameriki, štirje sinovi in starej-
ša hči. Najmlajša hči, ki je
na domu, pa mu je za vedno
zatisnila trudne oči.

Gospodična Cila Plauc, ro-
dom iz Doboja v Bosni, se mudi
že več let v Parizu, a njeno
življenje je bilo pravi križev
pot ženske, prepuščene svoji
usodi. Sreča je hotela, da se
je pri neki ruski prijateljici
seznanila s slušateljem tehnike
Don Van Dangom, sinom žol-
tega plemena, ki se je do ušes
vanjo zaljubil. Letos je Don
Van Dang postal inženjer in
dobil lepo službeno mesto v
Saigonu v vzhodnoazijski kra-
ljevinu Anam. Novo imenova-
ni inženjer je svojo izvoljenko,
s katero se je poročil, že odpo-
toval v daljnji Siagon.

Jugoslovenska šolska ladja

"Vila Velebita," na kateri se
absolventi trgovskih pomor-
skih akademij podajajo na na-
učno potovanje, je te dni pri-
spela v Marseille, kjer si aka-
demiki ogledujejo mesto in
razna trgovinska in industrij-
ska podjetja tega velikega
francoskega emporija. Od tam
odplove "Vila Velebita" v Bar-
celono.

Iz Sarajeva poročajo, da je
vrtar v tamkajšnjem hotelu
"Central" Ivan Vrhovec pre-
jem potom mestnega magistra-
ta obvestilo, da mu je v Ame-
riki umrl brat ter mu zapustil
osem milijonov dinarjev. Od
brata v Ameriki je prejel zad-
nje pismo leta 1913. Pozneje
se je vlačil od fronte do fronte
in izgubil kontakt z bratom.
Sedaj je bil obveščen, da je
brat že pred leti umrl in mu
zapustil ogromno dedščino.

V Jasenici je seljak Ante
Ljuština podžagal te dni star
hrast blizu svoje hiše. Začudil
se je, da je žaga krvava; ko pa
je hrast padel, je odkodil od
strahu. Napadli sta ga dve
strupeni kači, ki sta se nahajali
v hrastovi duplini in kateri je
bil prežagal. Na srečo je imel
pri roki kolec, s katerim je
kači ubil.

Iz Gorice prihaja vest, da se
namerava ta mesec izseliti v
Ameriko 6000 mladih, krepkih
slovenskih delovnih ljudi. To
pomeni pač, da je gospodar-
stvo v deželi na robu propada.
Prisiljeni so na odhod, beda in
lakota jih podita z njihove ro-
dne grude. Slovenci prosijo po-
moči pri vladi, da bi se zajezi-
lo izseljevanje. Vlada naj po-
skrbi, da se prične razna že
obljubljena javna dela, pri ka-
terih bi morali biti zaposleni v
prvi vrsti goriški domačini.
Vlada bi morala vpoštevati
strašno škodo, ki jo je napra-
vila poljedelcu letošnja suša, in
odrediti pri davkih in drugih
dajatvah, da ljudstvo ne bo

(Dolje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

V volilno kampanjo je po-
mešano toliko prohibicije in
protiprohibicije, da se kar cedi
od nje. Pri tem pa je na trgu
vsak dan več kalifornijskega
grozdja, kateremu se bo v
kratkem pridružilo še ohijsko,
michigansko in newyorško.
Vsi skrbni gospodarji bodo
imeli sok iz te robe do 6. no-
vembra že varno spravljene v
kleteh, in potem je z gotovega
stališča vseeno, kako izpadejo
volitve. Pet dni po volitvah se
"ga" bo slovesno krščevalo,
prohibicija gori ali doli.

Neverjetno hitro mine počit-
niški čas. Nedavno se je bil ko-
lega iz pritičja podal na šest-
dnevne počitnice v daljne div-
jine Madisona, Ohio, nekako
40 milj od Clevelanda. Meni
se je zdelo, da spoštovana nje-
gova pleša še ni ugasnila v
uradu, pa je bil že nazaj, in
je povedal, da je opravil s po-
čitnicami za eno leto.

Pred par dnevi mi je pisal
prijatelj iz Minnesote, da je
bila sezona za divje race odpr-
ta 16. septembra, in da imajo
nekaj rezerviranih zame, če
sem kaj lovca. Jaz se nisem
hotel izdati, da se bojim minne-
sotske zime, zato sem se izgo-
voril, da je tudi tu dovolj rac
in gosk, in da so nekatere zelo
divje.

Naš ameriški vseznalec, do-
bričina Matija, ki v svojem
prostem času specializira s po-
ročili o rojstvih, birmah, zaro-
kah, porokah (navadnih sre-
brnih in zlatih) in pogrebih,
torej od zibel do groba, je ne-
davno slovenski svet presenetil
z novico, da je prišlo v Elyju
do dveh zarok, baš v času, ko
se je tam vršila konvencija
J.S.K.J. Seveda, naša pravila
so nepristranska in nikomur ne
branijo, niti ga ne silijo pod
zaročno mareljo. Sploh si vsi
jednotni činovniki glede tega
roke umijejo. Vsekakor, če
bo kaj kruha iz teh otrobov,
bi se morala Jednota legalno
zavarovati, da je ne bi žrtve
kdaj tožile za kakšno odškod-
nino. In da ne bodo jezikov
stegovale, da je Jednota kaj
kriva. Pa v pravila bi morali
"suniti" (sobrat Spolar naj
oprosti, ker rabim izraz njego-
vega patenta), da Jednota ne
plačuje dote nikomur; imamo
že tako izredne asesmente. Če
je legalno treba, naj se v to
svrhu spiše resolucija ali pa
vzdigne iniciativa.

Tako daleč smo prišli z našo
slavno prohibicijo, da se v dr-
žavi Ohio celo navadni pudelj-
ni polajajo na Volsteadovo po-
stavo. V Pike countyju so
imeli psi nekako lokalno kon-
vencijo, in Fido, ki je v službi
nekega butlegarja, jih je
peljal v grmovje, kamor je nje-
gov gospodar stresal ostanke
iz kotličkov. Posledica je bila,
da so pudeljni potem vse po-
poldne z urnebesnim lajanjem
preganjali namišljene zajce po
prerijah.

Računi spadajo v naši slavni
civilizaciji med potrebna zla.
kot na primer smrad po gaso-
linu. In navadno vnesejo
človeka vsak mesec. Ko prej-
me mesečno plačo, računaš:
toliko za stanovanje, toliko za
hrano, toliko za to, toliko za
ono; obleke ne bom potreboval

(Dolje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Cene oglasov po dogovoru

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Volume IV. NO. 28

Na pragu jeseni.

Še par dni in jesen bo tu, ne samo v koledarjih, ampak tudi v resnici. Vsi znaki so tukaj: dolge večerne sence, hladne noči, obilne jutranje rose in dnevi polni neke tihe melanholije. Res je pomlad lepša in mikavnejša od jeseni, toda tudi jesen ni brez vseh čarov in milin. Nesmiselno bi bilo torej sanjati o pomladi, a pri tem prezreti lepote in dobrine jeseni. Lepota katesisbodi vrste vpliva blagodejno na nas in nas napravlja boljše člane človeške družbe. In baš v tem času najdemo v naravi neštevilno krasot, samo če se hočemo ozreti za njimi. Gozd, katerega barva se preliva iz temnozeleno v oranžno, rožnato in rdečo, sočno bogastvo polj, zlato sadje po vrtovih, vse to nam nudi prizore, nad katerimi se morajo veseliti lepote iskajoče oči. Marsikatero skrb vsakdanjega življenja je mogoče pozabiti ali vsaj ublažiti v naravnih lepotah, ki jih pričara v deželo jesen.

Potem pa ti božajoči solnčni žarki! Mehki so kot žamet, gorki in božajoči kot roka deteta. Napijmo se zdravja, ki plava v teh gorkih solnčnih žarkih, dokler je čas. Nasrkajmo se jih kot se jih nasrka sad vinske trte in jih pretvori v sladko tekočino, da si morejo z njo v puščobnih zimskih dneh vedriti srca zemljani, ki poznajo njeno skrivnost in jo znajo prav uživati.

Naše telo bi si moralo zdaj nabrati kar največ rezervne energije, da bo moglo uspešno kljubovati nezdravim, mrzlim in mračnim zimskim dnevom. Pojdimo torej v naravo, kadar koli nam prilike dopuščajo, naj se oči napasejo na njenih krasotah, naj se telo napije solnčnih žarkov, kajti to je najbolj protistrup proti zimskim betežnostim. Nobenega dne, nobene ure, katere moremo preživeti v vse oživljajočem solnčnem siju, ne bi smeli zamuditi. Morda pred nastopom zime ne bo več dosti v resnici lepih solnčnih dni. Poleg tega se dnevi krajšajo in moč solnčnih žarkov pojema z vsakim dnem. Ne pozabimo, da bo zima dolga in neprijazna, kakor po navadi, ali pa še bolj. Utrdimo si torej telo, da ne bo dostopno za običajne zimske bolehnosti, kajti zdravje je največje bogastvo, največji kapital za nas, za naše drage, za podpornice organizacije, katerim pripadamo, in za človeštvo v splošnem.

V dolgih jesenskih večerih se bodo zopet začele sestajati družbe prijateljev, ki so se tekom poletja morda le malokdaj videli. Pri takih sestankih bo včasih prilika, da rečemo kakšno dobro besedo za našo J. S. K. Jednoto. Potem take podrobne, prijateljske agitacije bomo morda mogli za J. S. K. Jednoto pridobiti več in boljše članov, kot s hrupnimi kampanjami.

GROZDEK GRE K MAŠI

Ob jutranjih vetrov dehtenju, žgolenju gnezdec in topolov mokrih šumenju, ko mak in škranček se kopal je v rosi, je grozdek vstal izpod listov zelenih, izbrislal oči si zaspane in k sveti je maši odšel po slemenih.

Sinjeli so javori v snežni meglici, in plavala zora je z rožnimi krili nad holmi in logi, in radostni klici med belimi hrami in brajdami so se lovili — a grozdek skakljal je čez jarke in trato, čez deteljo rdečo in klasje visoko v vasico, kjer sije nad strehami jabolko zlato.

In grozdek ponavlja molitvice svete, smehla se kot dete, in orglje buče in dekleta z Vinskega Vrha v rožastih robeih in z lici kot breskvice prepevajo pesmi z najslajšimi glasi.

Ze grozdje okusilo vino je zrelo in bliskoma s sapo na trs je zletelo, vsega napolnilo, pod srčke se skrillo — in gostoljubno pozdravlja ga mlada gorica s kipečimi nedri, na solncu žareča, in gorniku jasen smehljaj gre čez lica.

(Cvetko Golar).

BANKET, KUCHARICE IN DRUGO

(A. J. T.)

Slava kuharice sega v davno zgodovino, prav do tja, kjer se niso imeli našega modernega časosteva, ampak so šteli leta nazaj. Človek je bil v tistih časih vedno manj star pred Kristusom. No, slava dobrih kuharic je ostala do današnjega dne, in jaz jim jo privoščim; pa tudi glede štetja let bi si želeli stari način nazaj.

Pravzaprav pa to ne spada takoj v prvo poglavje, zato naj čitatelji, s kuharicami vred, dovolijo, da ometem še par drugih voglov.

Ono sredo je bilo. Nova Doba je bila pravkar pečena, in s tem je bila zaključena največja skrb enega tedna. Zadoljno sem se oddahnil, naslonil se v stolu nazaj prav pod nagačenega fazana, in premišljeval, kaj bi bilo umestno zdaj dati v mlin, da bo kaj moke in otrobov za prihodnjo peko. Pa nastane včas v uredništvu huda suša in konsekvencno slaba letina za ideje, posebno če gleda skozi okno nenavadno vroč septemberski dan. Niti dobre, niti slabe ideje ni hotelo biti od nikoder, še muhe niso brenčale, zdelo se je kot bi dremalo vse vesoljstvo. V to tišino nenadoma zazvoni telefon, in prijatelj Buk, tisti, ki v S. N. Domu jemlje ljudi na kontrofe, me povabi, da naj grem popoldne z njim v Lorain, kamor pojde snemat konvencijo S. D. Zvez.

Ponudbo sem seveda sprejel z odkritim veseljem in odličnim spoštovanjem in kmalu sem se vozil v družbi fotograf-ske bakse in njenih bergelj proti zapadu. Iz vrtoev so nas pozdravljale gosposke dalje in vedno se smeječe solnčne rože, po pašnikih so se nam klanjale višnjeve divje rože, od nekdaj je duhtel polaj, vtihih gozdnih sencah so nerodno in leno poskakovali škoreci in robini, izmed zelenega listja dolgih trsnih vrst se nam je sramežljivo nasmihalo grozdje, za farmer-skimi hišami so zarudevale breskve. Država Ohio v jeseni res zasluži svoj pridevek "Beautiful," posebno tu na obali Erie jezera.

Pa smo se vozili in vozili v nenavadno gorak dan poznega poletja in ugibali, če tudi za Lorain velja, kar se tolikokrat ponavlja v tistih lepih dopisih, da za lačne in žejne bo vsestransko poskrbljeno. Seveda nisva šla na piknik. Buk je šel na lov za kšhte, jaz pa za ideje in ideale, če jih bo kaj. Slovenski Narodni Dom smo našli še prav na istem vogalu, kjer je stal lanske leto, to seveda šele, ko smo ga prej na treh drugih prostorih iskali. Tam sem šel najprej gledat fundament, oziroma kako globoko klet ima narodni hram, pa seveda lovit ideje in ideale. Vršilo se je vsestransko, toda neoficijelno zborovanje po odsekkih in splošen odmev je bil tak, kot je pri tistih koncertih, kjer vsak svojo poje. Se predno sem se mogel prav orientirati, me dobi v roke prijatelj Janko, in me najprej predstavi dami z makom, nato pa še pol ducatu kuharic. Če kaj vem, on me že ne bo več kuharicam predstavljati. Nobene prave besede ni postavil, daš zna če hoče, samo pustil je, da smo se gledali. Ali veste, kakšna je piskrova žalost? Pri bližnjo tako sem se jaz držal, ko sem se izmazal iz kuhinje. Dobro, da meni ni bilo treba na kontrofe. Podkupil sem pa nišnika, da mi je odstopil stolišče pri lini, odkoder sem častiti glavni odbor in vso slavno delegacijo gledal "od zgoraj dol." Če bo kateri delegatov imel dva obraza in ne bo vedel, katerega naj vzame za svoje, ga, in če bo obliče kakšne delegatije strmelo v višine za

solncem kot cvet solnčne rože, ne bo kriv fotograf, ampak smeh, ki je donel z visokih lin." Tako vsaj je dejal Mr. Kumse in on kot tamkajšni domačin je gotovo v takih ozirih avtoriteta. Ena delegatinja je vsekakor pozneje izustila kritico, da sem tako visel skozi okno kot rdeči nagelj z okna slovenske devojke. Primera je zelo lepa, le škoda, da ji ne morem verjeti.

Potem sem naletel na skupino, ki me je povabila na ogledovanje mesta. Prisedel sem in vozili smo se dobre tri bloke; tam pa se je ekspedicija končala v zadnji sobi. Razgled je bil idealen in na račun naše pesmi bo odpuščen marsikateri greh proti svetemu Volsteadu.

Bil sem kajpak tudi na banketu. Jaz pravzaprav bankete sovražim, toda kdor je človek, se more nekam diti, če je časniški poročevalec, mora nekaj pisati, in če družega gradiva ni, se pa o banketu piše. Če bi na banketih ne bilo kokoši, kislih kumaric, neke pretirane oficijelnosti in — govornikov, bi se človek še sprijaznil z njimi. Tako je pa treba včas igrati narodnega mučenika, sedeti v miru tri ali štiri ure in ploskati govornikom. Če nam bo trpljenje tega sveta zapisano v zaslužnje, bodo nam tudi banketi.

Vsekakor je bil oni večer v Lorainu eden tistih banketov, ki je ugajal celo takim izbirnežem kot smo ljudje časniškarske vere, vesti in profesije. Prvič ni bilo tiste pretirane nepetosti, ki se tako rada vgnezdijo na banketih. Vse je bilo nekako prožno in domače, dasi dostojno. Dekoracija miz, odra in dvorane v splošnem je bila zelo okusna in posrečena. Orkester je bil izboren, istota-kot tudi slovenski mladinski kvartet. Kakšne so bile pa kokoši, to naj govore eksperti. Jaz si roke umijem. Vem le to, da jih je bilo ogromne jate. Kokoši rod v Lorainu bo pomnil kdaj je bila tam konvencija S. D. Z. Meni se je tisti večer kar vse tako nekako zdelo, da je Pust, zato sem se zelo vztrajno držal krofov, ki so bili res princji svojega rodu. Taki ne rastejo na vsaki kuhalnici. Tista kuhalnica, ki jih je rodila, naj bi se razvečala v belo lilijo, kot Jožefova palica. Meni se je zdel pustni večer radi krofov in radi "črne kave" obiškega pridelka, katero so nam belo obložene točajke iz belih majolk pridno nalivale v bele skodelice. V ogledalo se pa nisem nič gledal, torej nisem videl nobene maskare. Tudi se je izpolnilo kot je zapisano, da pustnemu večeru sledi pepelnica pokora — ampak, to je že druga povest.

Govorov je bilo seveda dovolj, dolgih in kratkih, slovenskih in angleških, resnih in šaljivih, dobrih in takih, katere smo za dobro vzeli. Najbolj originalni govor je bil oni vohovnega lječnika ali padarja, ki je na koncu izzvenel v lepo pesem. Saj ne trdim, da bi ne bili nekateri drugi govori tudi dobri, toda ta je bil originalen kot meteor na večernem nebu, zato je bil pa tudi aplavz zanj najbolj pristen.

Zdaj pa pridem do točke, katero je nepočakljivi type-writer hotel izklepetati že v prvem poglavju, pa mu nisem dal. Na nobenem banketov nikoli sem jih še dozdaj srečno prestal, niso govorniki našingali kuharicam toliko hvale in slave, kot na tem. Skoro vsak govornik je položil pal-movo vejo na mizo kuharic, skoro vsak je ovil z lovorjevin- venciem pisker in kuharico. Kot se mi zdi, se javno mnenje vedno bolj obrača na stran dobrih kuharic. In prav je to. Dobra kuharica je najmanj toliko, če ne več, vredna kot dober dohtar. Če bi bilo po mo-

jem, dal bi dobrih kuharicam k navadnim imenom še posebne častne titelne. Slabe kuharice pa bi uvrstil v litanije med šibe božje: kugo, lakoto in voj-sko. Dobre kuharice podaljšajo zemljanom življenje več kot vsi dohtarji, slabe kuharice pa uničijo več življenj kot jih je pobrala svetovna vojna. Zato tudi od moje strani: ur-nebesna slava dobrih kuhari-cam! Malokdaj sem odobra-val govore na banketih, ker sem se navadno dolgočasil pri njih, a oni večer ko so orglali slavo dobrih kuharic, sem aplavdiral brez rezervacij. In polagoma bom morda še začel verovati, da so tudi govorniki na banketih sekta ali profesija, s katero se da izhajati, in jih ne bom več v duhu stavil v galerijo ošpic, griže, nahuhe in revmatizma.

Banket je bil, lahko rečemo razkošen, pri tem pa domač, miren in dostojen, kljub temu, da je bila udeležba velika in družba zelo pisana. Mesto Lorain je bilo zastopano po svojem županu, po mestnem sodniku, mestnem pravniku, šerifu, vedno se smeječem re- porteru enega tamkajšnjih li-stov, in seveda z veliko množico tamkajšnjih Slovencev. V pisni družbi si videl zdravnike, odvetnike, trgovce, obrtnike, časnikarje, sploh vse, prav do dogrebnikov, kjer se vse neha. Dekoracije dvorane, vzpored banketa, postrežba in udele-ženci, vse je v človeku zbujalo misel na sliko, na kateri Slove-nija podaja roko Ameriki, kjer se belo-modro-rdeča barva skoro nevidno preliva v rdečo-belo-modro. Nisem prijatelj banketov, a lorainskega bom kljub temu zapisal med take spomine kot studenček pod skaljo.

Kako se je kaj konvencija vršila, ne vem povedati, ker ob mojem prihodu v Lorainu ni-sem več našel konvencije v zborovalnem gnezdišču. Slava-na delegacija je zborovala po vogalih in čakala fotografa. Konvencija brez fotografije je kot društvo brez pečata in uredsednik brez kladiava. Če jih Buk ne napravi lepih, bo upravičena jeza; jaz za svojo osebo mu ne zamerm, če pred par tedni ni mogel kaj boljše-ga producirati kot je. V Lorainu je imel pa drugačen material, posebno — ej, boljše, da o tem končam, sicer bi se lahko kaj zagovoril. Vsekakor, konvencija ni bila "cheap." Osem-dolarske dnevnice in sedemur-no zborovanje, zapisnikarja pa dvakratne dnevnic. Obra-zi jasni in okrogli (izvzemi pri Primožu, ki si pa ne more pomagati.) Videli sem kon- vencije, ko so slavni delegati nosili po pol čevlja dalje obra-ze kot lorainiki. Samo tega ne morem razumeti, kako so se nekateri delegati mogli smatra-ti za delegate, ko so vsak večer letali v Cleveland domov. Res je samo kakšnih 30 milj poti, toda če bi bil jaz delegat in bi se konvencija vršila samo en blok od mojega stanovanja, že ne bi hodil zvečer domov. Ka-ko neki more človek obdržati dostojanstvo delegata v doma-čem wigwamu! Sicer pa: vsak po svoje.

Edini slovenski koncilman v Clevelandu je imel tisti večer po završenem banketu "čast" voziti mene in Buka domov. (Z vsakim se midva ne vozi-va!) Mislim, da tisti moj glas je zdaj plačan. Sicer pa zakaj bi imeli koncilmane, če bi ni-koli nobenih uslug ne zahtevali od njih. Če bo tako dobro vo-zil v mestnem odboru in pri prihodnjih volitvah, kot je oni večer med Lorainom in Cleve-landom, bo all right zanj. Ti-sti večer je bilo pa zame in Buka, ker sva se skoro oba hkrati domislila, da se septem-ber v domorodni slovenščini imenuje kimovec, pa potem vso pot nisva mogla tega po-za-bit. Sploh sva bila zelo do-

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Katol. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBASNIK, 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, 1808 East 32nd St., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtnin: JOHN MOVERN, 412—12th Ave., E. Duluth, Minnesota.
Vrhovni zdravnik: Dr. JOS. V. GRAHEK, 303 American State Bank Bldg., 600 Grant Street at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLPH PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: FRANK SKRABEC, 2418 So. 12th St., Omaha, Neb.
2. nadzornik: JOSEPH A. MERTEL, Box 1107, Ely, Minn.

Porotni odbor:

Predsednik: ANTON KOCHEVAR, 1208 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
1. porotnik: LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
2. porotnik: LOUIS RUDMAN, 1013 Hartley Rd., Cleveland, O.
3. porotnik: JOSEPH KLAUTZ, 432—7th St., Calumet, Mich.
4. porotnik: FRANK JACAR, 1231 Addison Rd., Cleveland, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tiskajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na pred-sednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišni-ske pričevala naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, družstvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpre-membe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zglaši tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

morodna in redkih besedi. Samo enkrat, ko je naš sofer ne-koliko počasneje vozil mimo obširnega vinograda, odkoder nam je gorak zrak prišalal vonjave zorečega grozdja in živahno vriskanje čričkov, se je Buk razjezil, in sicer nad rajajočimi in vrisajočimi čri-ki. "Mrhe," je dejal, "že tri-ura je zjutraj pa še vedno po-jo in vrisajo! In grozdje komaj zori! Kaj šele bo!" Jaz mu nisem ugovarjal, zato sva bila oba kmalu enakih misli in trdi-tev, da je kljub bližajoči se zarji drugega dne, še vedno ki-movec.

S konvencijami in banketi smo za ta mesec opravili. Skrbi me zdaj je to, kaj se lahko zgodi, če se bo drugi mesec, ki se v domorodni slovenščini ime-nuje kozoprsk, treba udeleževati kakšnih banketov. In če se človek zapozni do zgodnjih jutranjih ur in postane navdu-šen za staroslovenščino!

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

novi, torej bo lepo ostalo par desetakov za deževne in sneže-ne dni. Komaj si račun za-ključil in si ves zadovoljen nažgal cigaro ali cigareto, za-čne v procesiji prihajati sitna žlahta takozvanih malih izdat-kov. Treba je nesti uro k urarju, zob k zobozdravniku, čevlje k čevljarju, ovratnike h Kitajcu, obleko h krojaču, asesment k društvenemu tajni-ku, lase k brivcu, kurje oko k čiropodistu, razbita očala k op-tikarju, treba je kupiti rezila za britev par tiketov za vese-lice itd. Mesto, da bi postal solastnik banke, moraš potem varčevati pri tobaku, vineri-čah, črni kavi, sendvičih in ne-deljskih časopisih.

Znanstveniki so našli do-zdaj 25,000 vrst živali, ki ima-jo hrbenice, in 250,000 vrst živali, ki nimajo hrbenice. Tu-di za ljudi bo menda veljalo tisto pravilo, namreč, da so lju-dje brez hrbenice v desetkrat-ni večini.

Časopisi poročajo, da je Hin-denburg, predsednik nemške republike ustrelil dva divja kozla. Njegov prednik Viljem jih je pred desetimi leti ustrelil mnogo več.

A. J. T.

SLOVENSKE IN DRUGE VESTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

stu Rockford v severnem delu države Illinois. V tem mestu je vihar zahteval 11 človeških žrtev.

Po zadnjih poročilih je vihar zahteval v Floridi 27 človeških

žrtev in je povzročil nad 50 milijonov dolarjev škode. Mnogo ranjenecv leži v bolnišnicah.

Hurikan, ki je divjal preko otokov v Karibejskem morju in nato v Florido, je na svoji uni-čevalni poti najhuje opustošil otočje Guadeloupe, ki pripada Franciji. Število mrtvih na omenjenem otočju se ceni na 500. Na otoku Porto Rico je hurikan uničil nad 200 člove-ških življenj. Sodi se, da je v tem zadnjem viharju na jugo-vzhodu izgubilo življenje skup-no okoli 800 oseb.

GLASOVI Z RODNE GRUDE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

stradalo in da kmet, ki bi po-moran prodati živino vsled po-manjkanja krme, ne zapade t brezsrečnim spekulantom. celi deželi so ljudje pobili bi hoteli rimski gospodje ob-žalostni, povsodi se s strahom vprašujejo: kaj bo? ... Ali bi hoteli rimski gospodje ob-žalostni, povsodi se s strahom mejni pokrajini pomagati, bi-že lahko storili! Ne store pa-ker fašistična politika zasleduje je iztrebljenje "drugorodna-ga" življa.

14.329 Italijanov je v Ju-goslaviji, kakor je ugotovilo rin-sko zunanje ministrstvo. kričijo da je vsa Dalmacija italijanska in da zatirani ma-tinski Italijani prosiče so, gajo roke proti materi Itali-ji, da bi jih že vendar odresila. Pri predvojnem ljudskem štu-ju so avstrijski funkcionarji našli v Dalmaciji prebiva-stva 634.855 in sicer 610.000, torej 96.19% Jugoslovenov, pram neznatni manjšini 18.02% torej 2.48% italijanske narod-nosti; 0.97% je bilo tučenj. Med temi 18.028 Italijani je več nego polovica potujočencv in par tisoč Hrvatov, ki so vsled odvisnosti vpisani za Ita-lijane. Predlanskim je bil šef-urednik Nordio, ki je per-šal, da je v Dalmaciji komaj šest ali sedem tisoč italijanov. Fašistični tisk pa se dere vno-mer s trditvijo, da živijo v Dal-maciji skoro sami Italijani, zahteva, da naj Mussolini na-mudoma ukaže pohod na Dal-macijo. Resnica pa ostane, da je Dalmacija jugoslovenska in da Italija nima ničesar na-ti v njej.

JESENSKO SOLNCE

Mlada njiva je požeta, o jesenskem solncu sanja, in ljubezen tiha, sveta iz prsti nov cvet poganja.

(Cvetko Golar).

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

BOB-WHITE

One who has never seen a partridge, could form a very good idea of what kind of a bird was, from its clear-cut, manly whistle. One would know, that the sound came from no whisp feathers, but from some deep, full-breasted chap, who held his head up, looked you in the eye, and was not afraid to come right out and say what he had to say, in a voice as clear and insistent as a bugle call at sunrise.

In the spring when he mounts the wheat field, or a stubble in the meadow, or a hillside out "Bob-White! Bob-White!" you may be sure the sound of the voice has done more hard fighting among the cocks, and has come off victorious, having won the little brown mate, who is listening to him as he whistles, from her nest in some nearby briar patch. Among none of our bird friends is the family tie stronger than the partridge clan.

When a pair have mated, the much ridiculous courting of the part of the male, their hopping over. The honeymoon is brief, and it is hardly over before the loving pair are looking for a place for the nest, which is nothing more than a scratch-out depression on the ground, lined with grass and leaves. The nest may be almost anywhere, and usually in some unexpected place, a hole among the roots of a tree, against a stump, in a fence corner, in the ambles beside a path, between rows in a cotton field, in a bunch of broom-straw, or in a low log. They were not over particular about the location, they knew that the nest would only be used for a short time; when the eggs hatched, babies kicked the shells to one side, walked off with their mother, and left the home for good. No partridge has ever been known to build a nest above ground — it is always somewhere on the ground. In fact, the nest that would hold together put in a bush or tree. As soon as the make-believe nest is finished, the mother bird begins to brood, and when she gets started, it looks as if she does not know how to stop, as thirty eggs have been found in a nest. The parents take turn and turn about keeping the eggs warm, and when the young hatch they trot along behind their mother, for all the world like baby chicks. The mother teaches them all the things baby partridges should know, the

kind of insects and seeds that are good for them, and the kind that is best to let alone. The most important thing she teaches them is obedience, and they never have to be told to do or not to do a certain thing but once. When danger threatens, the mother gives a signal that means freeze into position wherever they happen to be, and don't bat an eye or move a muscle, until she gives them permission. And like trained soldiers they instantly obey and never ask why?

When the danger has passed she gives a reassuring little twitter, and they come to life, and once more fall in behind, and run here and there looking for shattered wheat, grass seeds or the tiny little green grasshoppers that they like for dessert.

If a dog or a man suddenly comes upon them, the mother does a very smart thing — she will flutter along right in front of the intruder, evidently for the purpose of drawing attention from the brood to herself, in the meantime the young have a chance of hiding, and they can come about as near hiding where there is nothing to hide under, as anything living.

When the little brown mother starts in to raise a family, she loses no time about it, and when the brood is only a few weeks old, she turns them over to the father, while she makes another nest, and proceeds to pack it with eggs. Sometimes three sets of young are raised in a summer.

All the children stay with their parents through the winter, and the family circle remains unbroken until mating time in the spring. A family of partridges is called a "covey". Knowing all this, it seems strange that a man or a boy can make up his mind to break up this family, for what he calls sport, or for the little mouthful of meat their breasts afford!

OD MUH

Čula muha vedno suha, da na Dunaju se kuha lačnim muham mastna juha, da dobiyo zraven juhe še mesovja polne rjuhe, na meso pa kup prikuhe in na vrh še hlebec kruha.

Sla je muha brez trebuha, šla na Dunaj, da bi juhe se napila, polne rjuhe v dar dobila, se najedla, suhi trebuh si zredila. Pa prišla je naša muha z Dunaja še vedno suha, poprosila skorje kruha in jezila se, da niti kuhar nima tamkaj nič trebuha... jezna pihala je: puh, Dunaj, ta je res od muh!

(Slavko Savinšek).

PRIDNA SLOVENSKA UČENKA

Vplivni in zelo razširjeni clevelandski dnevnik The Cleveland Press, priobčil je pretečeni teden na uredniški strani sledeči zanimivi članek:

FRANCES MARKIC TELLS US

The letter was neatly written, and tightly folded into a small envelop. It had been mailed on Saturday, the last day of a summer's vacation.

Dear Editor: (it read) I saw an article in The Press saying 142,000 school children are sad that school is beginning.

After I read that I got ready to let you know that I can hardly wait until it begins again. My school supplies have been ready a whole week.

The only time I was sad was on the last day of school, when I had to part with the pupils and teachers. I am 12 years old and a pupil in the 7-A grade.

FRANCES MARKIC, 14201 Westropp avenue.

We are glad you wrote that letter, Frances, because it reminded us that these 142,000 pupils may not all be sad when the time comes to return to school.

We are probably too likely to fall into the error of visioning a sorry parade of tearful youngsters when the season's first classroom bells are heard.

There may have been a time when classes were so dull and discipline so irksome that boys and girls frankly disliked to face their teachers. But we are glad to hear that you are not one of these, Frances, and, as we have said before, we believe there were thousands like you when the youth of Cleveland Monday took another step in its educational career.

SUMMER'S GOING

Guess it's nearly time to say Summer hasn't long to stay. Tho' it's hot as hot can be, Lots of things you hear and see Tell you autumn's on the way With its fields and forests gay: Soon red apples, nuts so brown, Will be coming into town.

Ants are bringing up the sand, Piling it on every hand; Making houses deep and warm For the busy little swarm. Bees are storing up their honey Daddy's saving up his money For the coal we've got to burn. And he says it's hard to earn.

Kids are laying by the mitts, Bats and balls and fishing kits Schools don't leave you time to play Much except on Saturday.

If you try to start a game, Gee, it always ends the same— Quit before the half-way mark Just because it's getting dark.

Guess it's nearly time to say Summer hasn't long to stay. Guess I'm glad it's going, too— Always wanting something new Gee, but you can't lose a kid; Soon he'll be out on the grid, Thinking football best of all In the nice cool days of fall.

RINGA RINGA RAJA

Ringa ringa raja, muca nam nagaja, putka kokodajka, ker je znesla jajka, kokot kikiriče, cipke — čopke kliče, kužek pa zapleše, da se vse potrese: muha je igrala, ki mu v uho pala.

(France Bevk).

TOMATO STUFFED WITH EGG

Boil two eggs for 20 minutes. Peel and chill.

Remove the peeling from four tomatoes (one for each person to be served.) This can be done by thrusting a fork into the tomato and hold the tomato over the gas flame for a few seconds. Then skin. The peeling thus exposed to heat will tear off very easily.

Chill the tomatoes, some lettuce and mayonnaise.

Cut out the inside the tomatoes and dice five.

Dice the eggs and also enough celery or cucumbers to equal the amount of egg.

Mix the egg, cucumber and diced tomato. Use enough of the dressing to well cover the vegetables.

Fill the tomato shells. Set on lettuce leaves and serve very cold.

THE RUN-AWAY

My sister's doggy ran away. And coasted down the hill. So Gertrude scampered after him And chas'd him fast until— Alas, upon his leading string A-trailing along after, She tripp'd her toe and tumbled down.

It was no cause for laughter! But when I ran to help her up. And stop that naughty doggy— Instead of crying, Gertie laugh'd, And for more play was ready!

USPAVANKA

Kaj bo sinčku sen prineslo? Ptičje krilo, tenko veslo, ali kita rožmarina? Aja tuta, nana nina!

Krilo se je utrudilo, veslo se je polomilo, suha kita rožmarina — aja tuta, nana nina.

Kaj bo sinku sen prineslo? Niti krilo, niti veslo, niti kita rožmarina, le popevka materina: aja tuta, nana nina!

(Oton Župančič).

SOLNČEK

Zlati solnček, zlati solnček, cvetoličen kot bonbonček in trebušat kot balonček nad gorami se reži: "Hi, hi, hi — Dorica še spi!"

(Zorislav).

POLŽEK GRE!

Hitro, hitro, s poti, Voz hiti nasproti! Polž ga s sabo vleče, kakor vihra teče, z vozom teče skozi les, voz pa nima nič koles, nič na vozu ni blaga, nič voziček ne drdra. — Hitro, hitro s poti, polž hiti nasproti!

(Karel Širok).

SUMMER HOLIDAYS IN JUGOSLAVIA

By Fanny S. Copeland

A holiday in Yugoslavia — and why not? Yugoslavia has not been "done" to death yet, at least not by any but a purely local tourist public, and it has as much variety of scenery or climate to offer as any country in Europe.

So far, there are in the main two regions of Yugoslavia which come into consideration for the holiday-maker — Slovenia and the Adriatic Littoral. Dalmatia proper has an ideal climate in spring and autumn, and South Dalmatia in particular would be impossible to beat in Europe as a winter resort. Of the Northern Adriatic just a few words in passing on this occasion. It is not too torrid for the summer visitor who likes to bask and is satisfied to pass his time in, on, or beside a sea of gentian blue sky. Cirkvenica (Hotel Terapija) Kastel-Lukšić (with the new Hotel "Kaštela"), the Island of Krk, Novi, and even the harbor town of Sušak, are attractive to lovers of the sea and sun from April to October. Every year the accommodation for tourists is improved and enlarged; prices are moderate and I have yet to meet the Adriatic holidaymaker who did not return from the Azure Sea as wellpleased as he was sun-tanned.

But if there are many summer tourists who want to bask, there are even more who want bracing, and these would enjoy Slovenia, a land of mountain, forest, and — in the south — vineyards, with a climate whose bracing qualities vary only in degree according to altitude.

Never shall I forget my first impression of Slovenia — after a tropical summer journey across a parched and dusty Central Europe.

A maze of hills swathed in the boundless forests of dreams; a world of luscious green from the patch of grassland around the wayside station to the velvety waveline of hills against the horizon; the wind blew fresh and sweet; there was babble and murmur of streams, the clear waters that rise among limestone or granite mountains.

This was Lower Carniola. Lower Styria has much the same character. Besides the health-giving air or hill and forest, both possess mineral springs of great medical value. Toplice on the Savinja in Styria, known to the Romans for its curative powers, and Toplice near Novo Mesto in Carniola are the Buxton and Harrogate of Yugoslavia. Rogaška Slatina, sheltered between wooded hills, is famous for its alkaline and saline springs. If you ask for mineral water to drink anywhere throughout the country, you will be given Rogaška Slatina as a matter of course, unless you specify some other. All these places have old established reputations as watering places and are equipped accordingly. The season is from May to the end of September.

Upper Carniola, that piece of Yugoslavia which projects like a wedge between Venezia Giulia (ethnologically Slovene, but politically Italian since the Treaty of Rapallo) and Austrian Carinthia — also largely Slovene as regards population — is an Alpine country with as much beauty to the square mile as any part of Europe or the world. One obvious advantage about it is its accessibility. The

natural starting point for visitors from the west is Ljubljana, the chief town of Slovenia, and Ljubljana is a main station on the Orient and Vienna-Trieste lines. It lies a thousand feet above the sea; the summer heat is moderated by cool breezes from the hills and the hills and the nights are always fresh. An hour or two by slow train — less by car — and you are in the heart of the eastern Alps.

First in favor among Slovene Alpine resorts stands Bled — "the bit of heaven," about 1500 feet above sea level. A deep emerald lake framed in forest-clad hills overtopped in their turn by the greatest of the Julian Alps. From the still waters rises an Island with an old-world church. The lake shores are gay with villas, hotels and gardens. Little barges, propelled by a boatman who stands with his paddle, gondolier-fashion, in the stern of his craft, glide smoothly over the water. An ancient stronghold frowns down from a perpendicular cliff. — An ideal picture, beautifully and carefully composed. Only it is a picture which we can step into and form part of, just as Alice passed through the lookingglass. And it will not melt away in a dream. On the contrary, you will find first-class accommodation, plenty of bathing facilities, a Kurhaus band, tennis, trout fishing, and beautiful walks and excursions. In spite of the altitude, the lake water is warm, owing to tepid springs.

An hour by car beyond Bled and a little higher up, lies Bohinj — God's lake. A sheet of water some three miles long and so clear as to show jet black in the shadow of the mighty bluffs that shut it in on three sides. Up that seemingly unscaleable cliff at the far end winds one of the most romantic paths into the Triglav Range. The snow-capped massif towering above all other peaks in view is Father Triglav himself (2863 m.).

The nearest railway station to the lake is Bohinj Bistrica, a good four miles off, the last station on the line this side the Italian frontier. Throughout the summer, motor buses meet every train and convey visitors to any one of the three comfortable hotels discretely tucked away among the trees that descend to the very edge of the lake on the southern bank.

He must be a fastidious mortal indeed who would not be satisfied at Sveti Janez (St. John)! Especially if he appreciates lake trout fresh caught for meals! Hotel Sveti Duh (Holy Spirit) is also an old favorite. Hotel Zlatorog (Goldenhorn), at the upper end of the lake, is more or less an Alpine hotel and the starting point for tours into the Triglav Range. The original Zlatorog (Goldenhorn) was a fairy chamois of the good days of long ago, a white buck with golden horns who led the herd, white as himself, which belonged to the White Ladies of the Triglav, good fairies who instructed and helped the mortals dwelling near the great mountain. But a foolish young hunter from Trenta stalked Zlatorog and wounded him, all for the sake of the fabled Triglav rose which would spring from his blood and which the young men's sweetheart — selfish girl — needs must have in proof of her lover's devotion. No sooner had the magic flower appeared than the buck stooped to nibble its leaves. Straightway he was whole again and bounded away among the rocks. The headstrong lover gave chase up

to the edge of the great north precipice. There Zlatorog turned to bay and hurled the presumptuous mortal down the abyss. Up to that time the western slopes of Triglav had been clothed in pasture and forest, like those around Bohinj to-day, only much fairer; for there was the abode of the White Ladies and the pasture of their herd. But now Zlatorog in his wrath ploughed up the turf-clad soil with his giant horns, uprooted the trees, and turned the mountain-side into a stony waste such as you see it to this day.

For any one in search of peace, Bohinj is a very Eldorado.

Brighter and more bracing than the lake resorts are the villages of the Upper Save Valley, — Mojstrana, its twin Dovje, Kranjska Gora, Rateče, — each close beside its own station. Kranjska Gora has most experience as a tourist resort, whether in summer or in winter. It lies at the mouth of a wide and shallow valley that cuts like a bay into the most rugged of the Julian Alps. Before the village, the strath of the Save widens so as to receive every ray of health-giving Alpine sunlight. Towards the north the valley is protected by the Karavanke. Kranjska Gora is an excellent holiday home and at the same time an excellent base for excursions into the Julian Alps. Prisojnik (pron. Prisoynek, — but unless you hear a native, you will scarcely catch the right intonation); Razor; Vrščica; Kriška Stena (Mount Cross Crag); Martuljek; Skrlatica, — now a list of outlandish names, they will come to stand for well-beloved units in a glorious mountain panorama, associated, perhaps, with joyous mountaineering, feats. To come to more prosaic details, Kranjska Gora has two hotels, Hotel Razor and Hotel Slavec, which provide table d'hôte meals for a large proportion of the guests of the place. Both are comfortable; the Slavec has been lately done up and enlarged, and is now thoroughly up-to-date in its appointments. Prospective visitors would do well to apply to one or the other of these hotels beforehand for rooms, either at the hotel or at a private house.

Mojstrana commands the entrance to the three valleys whence Triglav is ascended from the north and east, — Kot, Krma, Vrata. Each has its own beauty, but Vrata (The Gates) would be hard to match, with the serrated Skrlatica (2738 m.) on one side, the castellated Triglav massif on the other, and torrent of the Bistrica between. There is the Peričnik Fall, a cascade gushing out of the rocks below the Skrlatica in a sheer fall of 230 feet. Up the Vrata Valley go the brave cragsmen who are not satisfied with the ordinary routes up the tutelary mountain of the land, but desire to offer him the worship of an ascent of his North Wall, — the greatest sheer cliff face in the eastern Alps, perhaps in Europe. In Dovje churchyard lie the over-bold mountaineers who "paid with their lives for their love of the mountain," and there, too, was lately laid to rest the good Father Aljaž, who blessed their graves for them. — At Mojstrana you must apply to Mr. Rabič, the King's huntsman, of the Hotel Triglav, for quarters. If there is no room at his hotel, he will see that you are nevertheless comfortably bestowed. Or you can try Dovje, over the way, and put up at the villa of the brothers Janša. They

(Continued on page 4.)

NAGRADE

Za dopise priobčene v avgu- mladinski prilogi Nove Do- so prejeli kot nagrade vsak izmed Ivan Zormanove "Slovene (Jugoslav) slededeči člani mladinske- oddelka: Stefanija Dolinar, društvo št. Braddock, Pa.; Jeanette Se- društvo št. 70, Chicago, Ill.; Anna J. Kumse, društvo št. 6, O.; Rudolph Cvelbar, društvo št. 88, Roundup, Mont.; Mary Gombach, društvo št. Export, Pa.

JESEN

Jesen, jesen polje kropi, strmi brez cvetja — brez solnca je škrančkov raj, brez pesmi, brez poletja.

Radost, mladost in jasni zar, vse je šlo za gore — ako sreča mimo gre, črti me ne more.

(Cvetko Golar).

GEORGE KOZJAK

Slovenian Janissary, Fifteenth Century Story Of The Slovenian Home-Life.

By JOSEPH JURČIČ

English Version By John Movern

(Continued)

Upon reaching that agreement, Vitovec pretended to be a warm friend of our Emperor and so long as he was standing before His Majesty, our Emperor, and thinking of the pecuniary interest that he was to share out of the province, that cunning snake promised his ruler everything. But as soon as the Hungarian king, Ladislav, had promised him more than our Emperor, and had begun threatening him with the loss of his estate in Hungary, he betrayed his friendship with our Emperor and he is now directing armed forces to capture the Emperor. There were many men and I myself who had warned the Emperor not to place any confidence in Vitovec, but all our warning seemed to be in vain. Our Emperor is too good and he mistook a hypocrite for an honest man!

"Not very long thereafter we learned that Vitovec was marching with armed forces on the city. As soon as we heard this news, we in a hurry took our Emperor up to the castle and thus saved him from being captured, and there he is now prisoner of Vitovec, being besieged by his army. This is the reason why I am so fortunate to have the opportunity of coming here to call upon you Carniolian knights to arm yourself for the defense of our Emperor. This is about all, my dear friend; so that you may know why I have come to visit my old friend in his lofty dwelling. I think you will put on your coat of mail even though it may be for the last time in your life."

"If that's the case, I will not hesitate in going to the front," replied Marcus.

"Will you kindly tell me when should I start from my home and who else is going?" asked.

"Representatives have been sent to all the Austrian provinces to look for help, but I cannot tell you definitely who else is going," replied the knight. "I know that the city of Ljubljana will furnish forty warriors, and many knights in this province have promised their assistance. So that you men from this province will undoubtedly start from your home tomorrow and I am positive that Lord Kozjak, who is prominent among his old family, shall not be the last one among those knights from Carniola (now Slovenia) who shall respond to the Emperor's call," said the knight.

"So will you kindly tell me how did you escape from the Vitovec's foxy eyes and how did you get out of the city of Celje without being captured?" asked Marcus.

"I had great difficulty in getting away. Had it not been night time, I think I could not have escaped being captured. On the other hand, had it not been for the liberty of our beloved Emperor, God only knows whether or not I should ever have tried to sneak through the gate of the city of Celje. I was not far from being captured by the guards. It was only my sword and the night that saved me, and I hope that they also saved his Majesty, the Emperor Frederick, who was with me," said the knight.

"Well, we will soon tell Lord Vitovec, that hughty serf, what he owes to his Emperor," said Marcus. "Do you think the Emperor could successfully defend himself until we come to his rescue," asked Marcus.

"I think he can, provided you men do not hesitate in going to his assistance. He has an army of two hundred men and at present is behind the walls, so that he could repulse any attack that might be directed against him by Lord Vitovec's forces. However, Vitovec can very easily starve him out if you men do not hurry to his rescue," said the knight.

"There was no one among my forefathers who would ever ignore his country's call, whether it be in time of war or in some other peril, nor will I do it at this moment, even though I can hardly leave my home." Thus spoke Marcus.

Not very long thereafter, just as the sun was getting behind the mountains in the west, the knight left the castle and went away upon his swift horse, galloping upon the road leading down the steep hill and soon disappearing among the trees.

The news that the servants were to go to war spread like a flash of lightning among the people in the castle. Some servants were greatly delighted when they heard that they would go to war, but there were others who took the unexpected news very seriously. The head servant now received an order from the lord to bring some horses from the pasture, to examine the saddles and to sharpen the weapons, and to get ready with the rest of the equipment to be used in the war. The whole evening the servants were rushing about the castle looking for various kinds of utensils. They were shouting with joy and wondering whom the Lord would tomorrow appoint to go to war and whom he would select to stay at home. Some of the servants were exceedingly happy to have again the opportunity of going about the world, where a great deal could be looted and where many a man had already become rich. And there were others whose hearts were full of joy to have the opportunity of displaying their bravery publicly. However, there was a man here and there among the youngest servants whose heart was touched with a deep sorrow and grief as he thought of his dear mother who lived in the valley, whom he might have to leave behind, and how he might find his grave upon the battlefield in some foreign country where his final resting place would be unknown to the world. But the latter did not display their sorrow publicly because they were ashamed of it.

Among those who were to leave for the war the following morning it was the Lord Marcus who had the most to reflect upon. The times were very critical and he had no one to place in charge of his business and his home and to take care of his beloved child, who was his only happiness in this world. He had a brother, Peter, his nearest relative, who lived in the castle, but Peter was not fit to go to war. Who else could take better care of Marcus's son than the uncle? But what sort of man was this Peter Kozjak? What kind of guardian would this Peter be? He, who does not care for any worldly affairs, but day after day is keeping himself in seclusion in the castle and constantly thinking about his own private affairs? How would this brother alone defend the castle should the savage Turks

invade the province during Marcus' absence? Marcus Kozjak had a cousin, Baron Ludevik Kozjak, living in the neighborhood. He was a man capable of being placed in any dangerous position, but he also had to go to help the Emperor, so that Marcus Kozjak could do nothing else but leave his little son and the castle in his brother Peter's care.

"A brother is a brother," thought Marcus to himself. "When he learns that I have confidence in him he will reform. I shall give him an order to be sober, to treat the child kindly, and I shall also invite Father Bernard from the Zaticna's Cloister to come to stay in the castle and to teach and rear my son. Yet I shall also give a severe order to my servants and laborers to do the work as they have been doing heretofore. So why should I then fear? Within a month or two, I shall, no doubt, be home again. In the past I have survived many fierce battles, as Good has always been at my side, and I sincerely trust that He will not forsake me now and throw me into mortal peril when my son is in need of me."

Thus thought Marcus that evening before he left for the war.

(To be continued)

MLADINSKI DOPISI Contributions from our Junior Members

THE FLOWER BEST LOVED

My mother had a flower which she loved the best of all other flowers. She was waiting anxiously for the flowers to open. Each morning she looked at it to see if it had opened. On morning there opened a beautiful red flower. My mother admired it. I was fussing around the flower when all of a sudden the petals fell to the ground.

What would mother say? How could I put it so she couldn't find out? Such were the thoughts that flashed through my mind. Soon my thoughts were controlled by a bottle of glue that I spied on the table. I hurriedly picked up the petals and glued them back to the plant. There was a beautiful red flower blooming again. Ah, but this was not for a long time. For in the afternoon my mother found it all brown and dry. She questioned each of us who had made such wonderful work with her flower. I was shivering behind my sister when my mother asked if it was me. I knew I had a guilty look on my face so I told her the story. I expected a scolding, but instead she told me never to do it again.

Rose Muhvich,
Lodge No. 129 J. S. K. J.
Ely, Minn.

INDIJANSKO POLETJE

Skoro vsako leto se nam ponovi nekaj vročih dni v septembru, dasi se je že pričela doba jeseni.

Svet jih imenuje: "Indian Summer." Noči so sicer že hladne, istotako jutra, čez dan pa pripeka sonce prav pošteno. Vsa narava se izpreminja polagoma, sonce sveti, greje, a človeku se vidi, da nima več iste gale bleska kot se pojavi v "raj-ski pomladi."

Zastarela trava ob cestah postaja suha in rujava, cvetke, druga za drugo ugašajo, le visokorastle solnčnice se obračajo od jutra do večera za svojim ljubljencem "solncem," a tudi tem usoda narave ne bo prizanesla. Skoro bodo ocvetele, z njih cvetja bodo postala zrna, semena, katera bo ptičja drob-njad odnesla drugo za drugim.

Štirje letni časi so najbližja podoba človeškega obstoja. Pomlad — otročja doba; poletje — vihrajoča mladost posameznega; jesen — srednja, tako imenovana moška doba; zima — prehod v častitljivo starost, kdor jo doseže.

Ako človek v pomladi ne obdela svojega vrta, ne more se v poletju in jeseni veseliti užitka, ki bi mu ga vrt hvlaženo ponujal. Čitala sem že pred leti v slovenski knjigi: "Jabolka, hruške in druge cepe, cepi v mladosti za stare zobe." Takrat še nisem znala njih pomena, danes pač slutim, kaj to pomeni. Skušnja pa še pride. Ne zamuja mo zlatega časa naše otroške dobe, prizadevajmo si, vsak po svoji moči, uporabiti sredstva, ki so nam na razpolo-

go ter se pripravimo na vihar življenja, ki čaka vsakega posameznika, čeravno različno. Vsakovrstne šole, knjige, vse nam je na razpolago brezplačno, le brdne volje je treba, in roke iztegniti po njih in naše bodo.

Mnogi, že sposobni za delo, so pričeli s trdim delom, a so se vrnili v šolo ter se s podvojenim vztrajnostjo uče, ker si žele lepšo bodočnost.

Moj iskreni pozdrav malim in odraslim sobratom in sestrkam po širnih Združenih državah!

Jeannette Segal (15 let),
društvo Zvon, št. 70 J. S. K. J.

A NIGHT AWAY FROM HOME

I have never written to the Nova Doba before. Many times I wanted to, but I never got around to do so, nevertheless I hardly ever fail to read it. Today, since I have not anything to do, I have decided to write. I now must start so I won't get to far away from the starting point.

This summer, while away on my vacation, this happened:

Mother was away to this latest convention, held by the J. S. K. J. I went visiting to an uncle of mine. I did not know anyone, or at least children to play with at first. I got there that afternoon.

I was busy doing things until bed time. Finally I said "good night" to everyone and went to bed. I was rather scared at first and imagined many awful things. Of course, I was away a lot before, but always with mother. I finally fell asleep quite tired of imagining, but of course I didn't think so until morning came. The next night I felt better, but I'll never forget the first night.

I hope my letter won't be thrown away. But anyway, I won't borrow trouble until it comes. — With best wishes

Priscilla Lopp (Age 12),
Lodge No. 20 J. S. K. J.

A PICNIC

Some girl friends and I went to a picnic one Sunday on a truck. We had a nice time going there and coming back.

There was a ball game there. The married men against the single men, but they were mixed, because it would be too much one-sided. The married men that did not play for about five to ten years were all tired out before the game ended, but they stuck it out.

We girls played bat and ball among ourselves. Every girl had a chance to pitch, to catch, to bat, and to field. We also played follow the leader. We had to jump stumps of trees, buy a glass of beer, try to climb a tree, walk on the tables and benches they had there, and other things. There were many games that we played, such as, "The farmer in the dell," "Here comes the Bluebird," "All around the other Gate," etc.

My girl friend and I went to look for golf balls by the golf

links, I found one and she found one. There were some other girls that found about eight. A brother and sister together found nineteen golf balls.

About eight o'clock we got ready to go home. We came home tired but happy.

Mary Rezek (Age 13),
Lodge No. 70 J. S. K. J.

Sparta, Minn.

This is my first letter to the Nova Doba, and I hope it will not go in the wastepaper basket.

I will begin my story now. I will never forget the windy night when I heard something knocking at the door. I woke up and told my mother about it. She said nothing but was angry at me. Then I went to bed. A few minutes later I heard the sound again. I told my mother again. She was angry at me because I woke her up. She then went to open the door, and there stood the dog, trying to get in. We then let the dog in and went to bed.

Fannie Germ (Age 11),
Lodge No. 20 J. S. K. J.

SAFETY COUNCIL

Every Thursday at noon a safety council meeting is held at Memorial School in Collinwood. Miss Drummey, our assistant principal is in charge of it. Every member must be present.

The safety member's duty is to see that every order is obeyed. At the meeting the members talk of what we can do to make Cleveland a safer city. Later on the offenders come in the room and report what they did. The safety council members talk to them and try to cure them of their careless ways. Let us all help Cleveland to be a safer city.

Alice Baskovic (Age 10),
Lodge No. 37 J. S. K. J.

ČEMU?

Čemu je obljubljeno mrtvim nebo,
ko rože na zemlji le živim cveto?

Čemu nam spoznanje zoriče iz let —
če nismo ne seme ne zrno ne cvet?

(Griša).

DEKLE MED ROZAMI

Bela rdeča je gredica,
solnce z zlatom jo rosi —
in kot jasen diš čez lica
tvoja radost plameni.

Oj ti dekle, roža moja,
svoje mi srce odpi —
ni brez tebe mi pokoja,
daj mi svojih lesk oči!

(Cvetko Golar).

DOBROVOLJČEK

Na glavi čepico,
na licu nasmeh —
kaj hočem še več
v teh pasjih dneh?

Kaj hočem še več?
E, da bi imel
jaz glasne orglice —
po svetu bi šel.

In z orglicami
bi okroglice drobil,
a v čepico bi
denarce lovil.

(E. Gangl).

ZA SLOVO

Zate, zame najbolje bo,
Devojka ljubeznjiva,
Da se pozabi, kar je b'lo;
Za vselej se pustiva.

Kar mora bit', naj se zgodi,
Vsak svojo pot hodiva,
Na levo jaz, na desno ti,
Kar b'lo je, pozabiva!

(Simon Jenko).

Vsi otroci članov J. S. K. J. Jednote bi morali biti v mladinskih oddelkih te organizacije. Štariši, ne pozabite te dolžnosti nasproti svojim otrokom.

SUMMER HOLIDAYS IN JUGOSLAVIA

(Continued from page 3)

will tell you about the winter beauties of Carniola, for they are the best of our skirunners. Rateče (8000 feet above sea level), one station or four miles by road beyond Kranjska Gora, is better known as yet to winter sportsman than to summer tourists. To one in search of quiet, bracing air, sunshine, and Alpine walks and climbs, I would recommend the discovery of the pastel-blue village at the foot of the sheltering Karavanke, on the sunny side of the valley.

Facing it is the opening of the lovely Planica Valley, guarded by all but unscaleable crags, walled up at the head by the mighty obelisk of the Jalovec (2643 m.). There, at the foot of virgin cliffs, is born the Save, Yugoslav river from source to mouth, in form of a spring that wells up, invisibly clear, into a basin of limestone rock and then overflows and tumbles down the slope of shale and boulders into the green valley below.

In every village up and down the Save Valley there is at least one inn where lodgings are obtainable, and everywhere around there are cottages and farms where people are getting used to letting rooms to holiday-makers and providing with the essentials of simple comfort — a clean room, a comfortable bed, and a fire in a good old-fashioned tiled stove should the weather suddenly turn cold, which it may do even in the height of summer at that altitude. Prices are everywhere reasonable, but it is well to know the ropes.

Off the railway line, but accessible by car or horse conveyance is the Alpine resort of Jezersko (1300 meters), or roughly speaking 4300 ft) above Kranj. Jezersko lies in the domain of the Savinja Alps. The high road which zig-zags up the Kokra Valley between the masiff of the Grintavec (2558 m.) and Kočna on the one side and that of the Storžič (2132 m.) on the other is an encroachment upon the fastness of the Alps, and when the spring thaws set in and the mountain streams are in spate, it is apt to revert to its original state as a water-course. There are several good country hotels at Jezersko, and they are crowded every year during the short, but beautiful Alpine summer. A post bus goes once a day from Kranj to Jezersko and back.

Kamnik, the Bad Stein of pre-war days, when it was fairly well-known as a holiday resort, is now important to the mere visitor to Slovenia chiefly as the railway terminus on the way from Ljubljana to the Kamnik Alps (a total distance of about eighteen miles). These are mountaineers' territory, rich in wild beauty of crag and forest, of mountain pasture and secluded glens.

The most obvious summer pastime in Slovenia is mountaineering.

Its parallel is motoring; for the roads are good and there are plenty of pretty places to put up at. Of course there are the necessary facilities for obtaining oil and petrol. Good roads extend to Dalmatia, a country usually visited by sea and only along the coast. There is the ubiquitous tennis (hard courts) and there is excellent swimming in the lakes and the lower reaches of the Save. Good fishing can be rented. Mountain lovers will find the Alpine region threaded and traversed by well marked paths and the Slovene Alpine Huts well appointed and sufficient in number. There is little permanent snow in the Yugoslav Alps, but there is some splendid rock climbing to be had. Alpine climbers desirous of a guide are advised to apply to G. Jože Čop,

T. K. S., Jesenice Fužine, Slovenia, or to the Turist Klub Skala, Frančiškanska ulica 10, Ljubljana. But, indeed, mountaineering in this region requires a chapter to itself.

So much for the ordinary holiday maker. For the hard-bitten traveller in search of the uncommon, he will find throughout the length and breadth of Yugoslavia beautiful and varied scenery, and kindly and honest people who still cherish the picturesque customs and customs of their forbears.

IZ URADA GL. TAJNIKA NOVOPRISTOPLI ČLANI MLADINSKEGA ODDELKA

za mesec julij 1928.

Društvo št. 1. John M. Staricha, 10518.

Društvo št. 4. Alvin Gruden, 10394.

Društvo št. 6. William Matie, 10395.

Društvo št. 12. Margaret A. Freop, 10396; Rose M. Freop, 10397; Peter Freop, 10398.

Društvo št. 16. Helen Fink, 10399; John Solic, 10460; Michael Solic, 10461; Mary Solic, 10462; Emily Solic, 10463; Julia Solic, 10464.

Društvo št. 26. Magdalens Zbasnik, 10519.

Društvo št. 27. Ivan J. Pavlic, 10465; Rose Jenko, 10466.

Društvo št. 30. Mary Larich, 10479; Frederick R. Sterle, 10480.

Društvo št. 31. Joseph J. Stefanski, 10400.

Društvo št. 35. Josephine Arhar, 10401; Edward Ciber, 10402; William Drobnič, 10403; Stanley Drobnič, 10404; Ludwig Drobnič, 10405; Sophia Drobnič, 10406; Louis Drobnič, 10407; Ella Perchin, 10408; Anna Perchin, 10409.

Društvo št. 36. Julia Kapler, 10481; Thomas E. Turk, 10482; Robert S. Kopitnik, 10520; Betty J. Kopitnik, 10521.

Društvo št. 37. May Kaucic, 10522; Anton F. Logar, 10523; Stanley Kaucic, 10524; Frank Mirtich, 10543.

Društvo št. 40. Anna Močnik, 10410; Henry Yerina, 10411; Victor Yerina, 10412; Helen Rednok, 10413.

Društvo št. 53. Joseph Per, 10414.

Društvo št. 55. Johan Sintich, 10483; Joseph Sintich, 10484; Anna Sintich, 10485; Annie Prach, 10486; Mary Shuster, 10487.

Društvo št. 58. Stanley Pri-mozich, 10467; Mary A. Pri-mozich, 10468.

Društvo št. 60. Anna Lamp-reht, 10488; Frank Lampreht, 10489; Charles Lampreht, 10490; Ludvik Lampreht, 10491; Stefania Lampreht, 10492; John Lampreht, 10493; Helen Lampreht, 10494; Julia Udovich, 10495; Mary Udovich, 10496; Agnes Udovich, 10497; Joseph Cvar, 10498; Marjorie Samec, 10499; Lucija Grevol, 10500.

Društvo št. 66. Clara Kwas-niewski, 10415; Walter Kwas-niewski, 10416; Leo Flander, 10501; Edith Flander, 10502; Frances Flander, 10503; Helen Flander, 10504; Anna Flander, 10505; Margaret Flander, 10506; Julia Flander, 10507.

Društvo št. 70. Frank Kobi-lica, 10525.

Društvo št. 75. Fannie Az-man, 10526; Mary Azman, 10527.

Društvo št. 77. Thomas So-margia, 10417; Catherine So-margia, 10418; Elizabeth So-margia, 10419; Frances So-margia, 10420; Mary So-margia, 10421; John So-margia, 10422; George So-margia, 10423; Anthony Petrich, 10424; Joseph Petrich, 10425; Edward Cerk, 10426; Anthony

(Dalje na 5. strani)

DOPISI

ovopristopli člani mladinskega oddelka.

(Nadaljevanje iz 4. strani)

ark, 10427; Teresa Cerkl, 10428; Steve Stefanec, 10429. Društvo št. 84. Mary Bozich, 10508; John Bozich, 10509; Rhina Bozich, 10510. Društvo št. 85. Mary E. Pleš, 10528. Društvo št. 86. William Roč, 10469; Frederik R. Mlar, 10470; Helen Mlakar, 10471. Društvo št. 87. Matilda Zim, 10529; Margaret Manut, 10530. Društvo št. 89. Walter Nezda, 10430. Društvo št. 92. John R. Gerlj, 10531; Ludvik Gerlj, 10532. Društvo št. 99. Alma Jarac, 10533; Rudolph Semic, 10534; Charles Jarac, 10535; Joseph Ranker, 10536; Frank Uran, 10537. Društvo št. 105. — Joseph Kasha, 10381; Karl Petritz, 10382; John Petritz, 10383; Frank Klobear, 10384; Olga Kasha, 10385; Anna Plesh, 10386; Florence Bencich, 10387. Društvo št. 110. Christina Eger, 10512; Peter Egger, 10513. Društvo št. 114. Sylvia Bau, 10431. Društvo št. 116. Domenika Ranko, 10432; Tillie Jenko, 10433. Društvo št. 117. Mary Rotar, 10434; Angeline Rotar, 10435; Matilda A. Zakrajšek, 10436. Društvo št. 120. Mary Stari, 10437. Društvo št. 126. John Vadas, 10438; Paul Jakse, 10439; Joseph M. Britvich, 10440; John Vadas, 10441; Katie Jakse, 10442; George Jakopich, 10443. Društvo št. 129. Louis Kovach, 10514; Dorothy Rom, 10515. Društvo št. 135. Helen Miller, 10472; Alojzija Miller, 10473; Milka Lezajec, 10516; Ana Lezajec, 10517. Društvo št. 137. Frances Les, 10538; Edward A. Stru, 10539. Društvo št. 143. Rose M. Chas, 10444. Društvo št. 148. Rose Bob, 10445; Mary Vidmar, 10446. Društvo št. 149. Dorothy Martin, 10447; Jacob Martin, 10448. Društvo št. 150. Frances Zurga, 10474; Mary A. Zurga, 10475; Alice M. Trdan, 10476; Mary A. Trdan, 10477; Margaret S. Trdan, 10478. Društvo št. 156. George Mine, 10449; John Perushek, 10450. Društvo št. 159. John J. Blak, 10540; Joseph Vrane, 10541; Rose M. Yaklich, 10542. Društvo št. 174. Anna Per, 10387. Društvo št. 182. Mary Stare, 10452; Frances Staresi, 10453; Frances Jaketic, 10454; Anna Jaketic, 10455; Mary M. Jaketic, 10456; Peter Jaketic, 10457; Amalia Jake, 10458; Frances Balkovec, 10459. Društvo št. 189. Mary Shally, 1051. Društvo št. 190. Steffie Wer, 10388; Mary Cudich, 10389; Annie Cudich, 10390; Louise Cudich, 10391; Louise Cudich, 10392; Emma Wertin, 10393. Joseph Pishler

NOVO PRISTOPLI ČLANI MLADINSKEGA ODDDELKA ZA AVUGUST 1928

Društvo št. 1. — Victorine A. Nikoloff, 10569; Florence V. Nikoloff, 10570. Društvo št. 26. — Louis Tron, 10564; Charles Ipavec, 10565. Društvo št. 29. — John Roz, 10567; Frank Rozman, 10568. Društvo št. 66. — John Kod, 10544.

S pota.

V Shipman bolnišnici na Ely, Minn., je bila operirana za žolčne kamne Mrs. Frank Sever. Operacijo je srečno prestala in upati je, da bo kmalu zopet v krogu svoje družine. Naj omenim, da z rojakom in sobratom Frankom Severjem sva bila pred 25 leti kolega pri delu v železnem rudniku v Ely. On je bil takrat 19 letni mladenič, jaz pa nekaj starejši. Spoznala sva se, ko sva začela skupaj delati v globokem železnem rudniku. Pozneje sva skupaj obhajala 10 in 20 letnico najinega bivanja v Ameriki. Videl sem rojaka Severja zatopljenega v tugo ob grobu njegovih otrok; posebno hud udarec je bil, ko mu je influenza pobrala že odraslega sina. In ko sem videl tega rojaka v bolnišnici o priliki operacije njegove soproge, stopilo mi je pred oči vse trpljenje, s katerim ga je usoda vse preveč radodarno obsipala. Trpljenje mu sicer črta gube na obraz, toda mož je še kljub temu čvrst. Kajpak, mladost nas je pustila že precej daleč za seboj, toda to je nekaj naravnega. Moramo pač polagoma napraviti prostor mlajšim. Mnogo te mladine spada v naše slovenske podpirne organizacije in zastopana je bila tudi že na 13. konvenciji JSKJ. Zborovalo se je v slovenskem jeziku, mladi delegati so razumeli, toda sami so govorili angleško, ker jim je pač izražanje lažje. Seveda je tudi to nekaj neizogibnega.

Te dni sem se mudil po železnem okrožju Minnesote, kjer gre z delom precej slabo. Ponekod se ne dela že par let, kjer se pa dela, se pa delo težko dobi. Poleg tega pa še marsikateri rojak izgubi delo, ne da bi vedel za vzrok. Kar nekega dne ga "boss" pokliče in mu da listek z navodilom naj gre na urad, ker ni več dela zanj.

V Chisholmu, Minn. je bil v bolnišnici operiran rojak Lovrence Paškovan za neko notranjo bolezen. Bil je operiran že v Chicagu, ker boleha že nad leto dni, in zdaj se je moral ponovno podvreči operaciji. Njegovo stanje je opasno. — S padcem z avtomobila je ponesrečila v Chisholmu rojakinja Smole, in se nahaja vsled tega že pet tednov na bolniški postelji. Obrača se ji na boljše. — Te dni se je podal iz Chisholma v Duluth zdravja iskat rojak Frank First. Mož je že 70 let star, torej v dobri, ko utede že lahka bolezen biti usodna.

Na Chisholmu se vrši takozvani "Marathon Dance". Pričelo je plesati 14 parov in zdaj ko to pišem, jih pleše še šest parov, drugi so onemogli. Plešejo že od 5. septembra naprej, za nagrado \$1000. Ljudje iz železnega okrožja hodijo te plesale gledat v tisočih in vsak plača vstopnino 50 centov. To stvar ima v rokah neka židovska skupina in si bo napravila z njo lepe tisočake. Je res čudno za kakšne bedarije ljudje denar proč mečejo.

Društvo št. 78. — Johana Blankis, 10545; Joe Blankis, 10546; Frank Blankis, 10547; Carl Blankis, 10548; Anne Blankis, 10549; Eddie Blankis, 10550; Louis Blankis, 10551. Društvo št. 89. — Anna Pine, 10552; Agnes Voncina, 10553. Društvo št. 136. — Robert Uman, 10554. Društvo št. 139. — Poldi Novak, 10555. Društvo št. 145. — Mary Cerka, 10556; Albin Kus, 10557; John Miller, 10558; Mary Miller, 10559; William Kus, 10560. Društvo št. 158. — Josephine Pink, 10566. Društvo št. 180. — John Zorich, 10561; Frances Zorich, 10562; Julia Zorich, 10563. Joseph Pishler, glav. tajnik.

Snežene zime tu v Minnesoti še ni, pač pa precej dežuje, kar povzroča gnitje poljskih pridelkov. Matija Pogorelec.

Sharon, Pa.

Naj se mi zopet dovoli nekoliko prostora v Novi Dobi, katere vsako številko komaj pričakam. V njej se ne debatira o veri ali politiki, kakor tudi jaz nisem nikoli vpraševal novih kandidotov glede njih nazorov o takih rečeh, ampak sem jih vpisal, samo če so bili zdravi. Zdjaj se nahajam pa na bolniški listi in ne morem več okoli z novimi člani. Prosim torej ostale brate in sestre, da vzamejo zdaj to delo na svoje rame in agitirajo med svojimi prijatelji za nove člane. Povejo naj jim, da je JSKJ na trdni podlagi in ne strankarska, in da med nami vlada mir in sloga. Delo organizatorja sicer ni lahko, toda če ima človek veselje in dobro voljo, se da marsikaj doseči. V naši naselbini je še precej rojakov, ki bi lahko postali člani JSKJ. Organizatorji naj povedo svojim prijateljem, da je pretečena konvencija JSKJ napravila dosti koristnega za članstvo v splošnem, ker je postavila organizacijo na bolj trdno in zdravo podlago. Kar se pa tiče izrednih asesmentov, ki so razpisani, dokazujejo isti, da smo imeli dozdaj preizkušene redne asesmente. Podpore je treba plačati in če ni kje vzeti, je treba razpisati izredni asesment. Naj nihče ne misli, da glavni tajnik za zabavo ali veselja do dela razpisuje izredne asesmente. Njemu to napravi kupe izrednega dela, poleg tega da mora povišani asesment prav tako plačati kot vsi drugi. Isto velja za društvene tajnike, ki imajo z izrednimi asesmenti mnogo izrednega dela in pregovarjanja, kakor da bi bili oni krivi naklad.

Skrben kmetovalec vsako leto obseje svoje njive, pozanje žito in spravi v žitnico. Če ne bi sejal, ne bi imel kaj žeti, in če ne bi spravil žita v žitnico, ne bi imel pozimi kaj jesti. Tako je pri naši organizaciji. Ako ne bomo skrbeli, da se članstvo množi, ne bo imel kje plačevati prispevkov in naše žitnice se bodo praznile. Vzemimo si za vzgled naše pionirje, ki so toliko žrtvovali, da se vzdržali organizacijo v najtežjih časih. Vsa čast delegaciji 13. konvencije, ki je postavila JSKJ še na trdnjejšo podlago, ki jo je imela dozdaj. Sprejela je dobre sklepe in izvolila dober glavni odbor. Strinjam se tudi s priporočili sosedstev Bernick iz Detroit, da urednik prizadetega lista objavi s polnim imenom poročevalca, ki mu je bil poslal tista zlagana poročila glede našega gl. predsednika Antona Zbašnika. Jaz poznam našega sedanjega glavnega predsednika že približno 20 let, in vem, da ni zmožen takih netaktičnosti, kot so se mu lažnjivo očitali. Kdor pošilja taka poročila listom, ni vreden da bi ga ščitila kakšna tajnost. Konvencija pa je vedela, kakšnega zmogljivega predsednika je imela zadnja štiri leta, vide la je, kako dobro in nepristransko je znal voditi konvencijo, zato pa mu je z veliko večino poverila predsedništvo JSKJ še za nadlajna štiri leta. In jaz upam, da bo njegov drugi termin še bolj plodonosen za JSKJ, kakor je bil prvi. — Z bratskim pozdravom

Anton Zidanšek,

tajnik dr. št. 174 JSKJ.

Slickville, Pa.

Društvo Rožmarin, št. 143 JSKJ je sklenilo na svoji mesečni seji dne 9. septembra, da na 29. septembra priredi veselico v F. Kurentovih prostorih. Začetek veselice točno ob peti uri popoldne. Člani in članice našega društva plačajo vstopnino po 75 centov; druge dame

so vstopnine proste. Člani in članice, ki se zabave ne udeležijo, plačajo po en dolar v društveno blagajno. Za okusen prigrizek, mehko pijačo in dobro godbo bo preskrbljeno. Vabljeni so člani in članice, kakor tudi ostalo občinstvo od blizu in daleč je vabljeno, da nas poseti v soboto 29. septembra. Zabave bo dovolj za mlade in stare. Torej, na svideenje! Joe Dovjak, tajnik dr. Rožmarin, št. 143 JSKJ.

Cleveland, O.

Tem potom uradno obveščam članice društva Marija Vnebozetje, št. 103 JSKJ, da je razpisan sledeči izredni asesment: Člani (članice), ki so zavarovani za en dolar dnevne bolniške podpore, plačajo v mesecu septembru 50 centov izrednega asesmenta; oni, ki so zavarovani za dva dolara dnevne bolniške podpore, plačajo en dolar izrednega asesmenta v septembru in en dolar v oktobru. Neenakopravni člani so izzeti od izrednega asesmenta.

Prosim, da tiste članice, ki pošiljajo svoje asesmente po otrocih ali na kakšen drug način, to naznanilo vpoštevajo in pošljejo dovoljno svoto. Kdor ne plača izrednega asesmenta, ne more plačati rednega. Kdor pošlje premajhno svoto, bom jo primorana odkloniti. Naznanjam tudi, da je sestra Antonia Prelec, stanujoča na 15929 Saranac Rd. bila tako srečna, da je dobila krasno namizno posodo, katero je dala naše društvo. — Sestrski pozdrav!

Anna Kovach, tajnica

Brooklyn, N. Y.

Namenil sem se malo poročati, kako obstojimo v naši metropoli. Letna sezona je pri koncu, izleti in pikniki so minili. Zdjaj pridejo na vrsto veselice. Ze dolgo sem pričakoval, katero društvo nam bo prvo naznanilo kakšno veselico. Danes mi je prišlo na uho, da nas bodo brooklynske Maričke prve iznenadile. Je že tako, da ženske hočejo povsod prve biti. Da boste na jasnem, Maričke imenujemo ženske podporno društvo št. 184 K. S. K. J. Priredile bodo veselico zadnjo soboto v septembru, to je 29. t. m., in sicer v spodnjih prostorih American-Slovenian auditorija. — Drugo soboto v oktobru priredi veselico s pranjem grozja A. S. A. C. Takrat bo zabave dosti za vsakega. Mladini bo na razpolago zgornja dvorana, mi starejši se bomo pa v spodnjem "stoku" držali. Katerega bo veselilo, se bo lahko zabaval na kegljišču ali na biljardnici, na razpolago bo tudi klavir in mošt se bo dobil prav izpod preše. Dolgčas ne bo nobene, ki se bo udeležil te veselice. Vsi Slovenci iz Greater New Yorka so vabljeni, da nas posetijo omenjeni večer. Za dobro postrežbo jamči odbor A. S. A. C.

Joseph Staudohar.

Pittsburgh, Pa.

Kakor je že znano, potuje po Ameriki naš rojak Antop Subelj, bariton državne opere v Ljubljani, in prireja koncerte po vseh večjih slovenskih in hrvatskih naselbinah.

Tukajšnja slov. pev. društva so čutila dolžnost, da ga povabimo tudi v Pittsburgh. Dan koncerta smo določili v soboto zvečer 29. sept., v Slov. Domu na 57. cesti.

Nepotrebno je omenjati, da bo to najlepši koncert, kar smo jih še imeli v Slov. Domu, ker slišali ste že dovolj o tem našem umetniku, ki je prišel iz domovine, da pokaže našo narodno pesem v najlepši luči. Treba je le, da poskrbimo, da bo ta koncert dobro obiskan. Zatoj dragi slovenski in hrvaški rojaki in rojakinje v

Pittsburghu in okolici, da ne pozabite tega koncerta, in da se v polnem številu vdeležite ob 8. uri zvečer, dne 29. sept. v Slov. Domu. S tem bo dokazano, da ljubimo svojo narodno pesem.

S pevskim pozdravom
Ivan Varoga.

Claridge, Pa.

Slavnost petindvajsetletnice društva sv. Mihaela, št. 40 J. S. K. Jednote, ki se je vršila dne 1. septembra v Slovenskem Domu v Claridge, Pa., je prav dobro izpadla. Na tem mestu se torej v imenu članstva našega društva najlepše zahvaljujem vsem, ki so pripomogli do tako velikega uspeha. Najprej se moram zahvaliti glavnemu predsedniku J. S. K. Jednote sobratu Antonu Zbašniku za njegov pomenljiv govor, zahvala pa tudi njegovemu bratu in soprogama za udeležbo. Odlična hvala gre tudi članicam društva za izborno postrežbo in za prispevane darove, bodisi v okusnih jedvih, cvetlicah itd.

Vse priznanje zaslužijo tudi društva, ki so se udeležila naše slavnosti korporativno in z zastavami. Prišla so sledeča društva: Sv. Barbare, št. 33 J. S. K. Jednote iz Center, Pa.; društvo S. S. P. Zveze, št. 142 iz White Valley, Pa.; društvo sv. Alojzija, št. 57 J. S. K. Jednote iz Exporta, Pa.; društvo Bratoljub, št. 7 S. N. P. Jednote iz Claridge, Pa.; društvo Matere Božje, odsjek 378 H. B. Zjednice iz Claridge, Pa.; veterani American Legion; društvo sv. Barbare, Poljski Spolek; društvo št. 144 S. N. P. Jednote v Claridge, Pa.; Cempo Bell Foire No. 1, Claridge, Pa.; Gallo Felory No. 4, Claridge, Pa.; German Benefit Union, Claridge, Pa. in New York Sick and Death Benefit No. 9, Claridge, Pa.

Lepa hvala društvu sv. Alojzija, št. 31 J. S. K. Jednote v Braddocku, Pa., za poslani ček. Dalje hvala vsem govornikom odraslega in mladinskega oddelka in istotako lepa hvala odboru, ki se je potrudil, da se je slavnost v tako lepem redu vršila. Seveda gre hvala vsej claridski naselbini in vsem udeležencem za naklonjenost o priliki naše slavnosti. Bratje in prijatelji, ne bomo vam tega pozabili! Anton Kosoglav, tajnik društva št. 40 J. S. K. J.

Chicago, Ill.

Člane in članice društva Zvon, št. 70 J. S. K. Jednote opozarjam na sledeče: Na vabilo in poziv, kateri je bil priobčen v zadnji številki našega glasila, je prišel le slab odmev. Bratje in sestre, asesment mora biti plačan, kakor mora biti plačana razpisana naklada. Nobene drugega izhoda ni, če hočemo ostati člani društva in Jednote. Čudno je to, ker se vsi zavedamo, da je treba poravnati naše asesmente, pa kot nalašč še ena tretina članov ni plačala članarine. Pozivljam vse te, da to store do 25. v mesecu. Lahko plačajo pri tajniku vsaki večer od šeste ure naprej. To velja do 25. septembra. Po zaključku mesečnega poročila ne bom sprejemal asesmentov. Najnerodnejše za društvenega tajnika je, če potrebuje v mesečnem poročilu kolono pod naslovom "Suspendirani." Bratje in sestre, izognite se tega s tem, da pravočasno poravnate svoje obveznosti pri društvu.

Vas bratsko pozdravljam
John Zvezich, tajnik.

KJE JE

Anton Šuštersich, ki je bival svoječasnno na Ely, Minn., zdaj pa se baje nahaja nekje v državi Michigan. Ako kdo ve za njegov naslov, je proščen ga naznaniti, ako pa sam to čita, naj se radi važnih zadev oglasi na tajnika društva sv. Cirila in Metoda, št. 1 J. S. K. Jednote, to je na spodaj podpisane.

Joseph A. Mertel,
Box 1107, Ely, Minn.

ZAPISNIK XIII. KONVENCIJE J. S. K. J.

(Nadaljevanje s 1. strani)

Zadeva Louis Šain, dr. št. 78 se ni rešila. Glavni tajnik bo skušal dobiti potrebne informacije in pojasnila od zavarovalniškega oddelka.

Zadeva Paul Luter, št. dr. 107 po izjavi večih zdravnikov ni opravičen do nikake nadaljne podpore, od novembra 20, 1926. Skupne podpore je prejel \$262.00.

Pritožba Joseph Spreitzerja, člana dr. št. 1 zoper glavne tajnika. On zahteva, da se mu da zagovor. Odbor ni mogel pritožbi ugoditi vsled vzroka, ker v pritožbi niso navedeni zadostni podatki. Poročilo odbora sprejeto.

Sledi 15 minutni odmor.

Delegat Tauzell apelira na delegacijo, naj se še dan pomudijo na Ely, ko se bo v nedeljo proslavilo 30-letnico JSKJ. Delegat Mantel prosi, da se da zagovor delegatu Spreitzerju. Predsednik vpraša delegacijo, ako je pripravljena poslušati zagovor. Delegacija je proti zagovoru.

Uredniku se povrne svota \$48.00 ki jo je plačal za pomoč v uredništvu za časa izdaje slavnostne številke. Obenem je sprejet predlog, da se plača uredniku \$150.00 za izredno delo, ki ga je imel pri ureditvi slavnostne številke.

Sprejet je predlog, da se daruje prvemu predsedniku JSKJ svoto \$25.00.

Sprejet je predlog, da se plača vsem delegatom, ki so bili člani konvencijnih odborov po \$1.00 za nadurno delo.

Odbor za rezolucije poroča, da je imel dve ure nadurnega dela, zakar vsak član tega odbora dobi po dva dolarja.

Odbor za prošnje in pritožbe poroča, da je imel 14 ur nadurnega dela. Se plača.

Opozori se konvencijo, da imata zapisnikarja premajhno plačo. Stavljeno je predlog, da se poruši sprejeti predlog, ki je določeval plačo zapisnikarjem. Predlog gre na glasovanje, toda ne dobi dve tretinske večine. Nato je stavljen predlog, da se plača zapisnikarjem po en dolar na uro za ureditev zapisnika. Predlog sprejet.

Poverilni odbor naznanja, da je imel štiri ure dela. Se plača, kot določeno.

Sprejet je predlog, da se plača konvencijnemu predsedniku \$35.00, a podpredsednikom po \$10.00. Slednji darujejo te plače v sklad za štrajkarjoče člane-premogarje.

Sprejet je predlog, da se plača vrtarju \$5.00.

Sprejet je predlog, da JSKJ kupi slike od umetnikov Peruška in Bubash. Določena maksimalna svota \$300.00.

Sprejeta je ponovno rezolucija lorainske konvencije, ki se glasi: Ker je večina navzočih delegatov in delegatkinj izjavila glasovati proti združenju s S. N. P. J. in ker je mnenje te konvencije, da je članstvo naše Jednote pripravljeno sprejeti pod svoje okrilje vsako slovensko organizacijo, ki se hoče združiti z nami.

Radi tega ta konvencija izjavlja, da je pripravljena sprejeti v okvir JSKJ vsako slovensko ali slovansko podporno organizacijo, ki je voljna sprejeti v principu naše ustave in pravila ter se po njih ravnati.

Sprejet je predlog, da se da počitnice pomočnicam v glavnem uradu po en teden v letu. Istotako je sprejet predlog, da se plača pomočnicam v uradu za nadurno delo, ker bo prišlo veliko dela po konvenciji.

Sprejet predlog, da dovoli glavnemu tajniku dva tedna počitnic na leto.

Čitajo se častitke:

Pozdrav od društva št. 49 iz Kansas City, Kansas.

Častitke od društva št. 84, iz Trinidad, Colorado.

Pozdrav od društva št. 184, Ely, Minnesota.

Predsednik zaključuje sejo ob 12. uri popoldne.

ANTON ZBASNIK, JANKO N. ROGELJ,
konvenčni predsednik, konvenčni zapisnikar.

Dvanajsta seja dne 4. avgusta, 1928, popoldne.

Brat glavni predsednik otvori sejo. Čitajo se imena gl. odbornikov, in delegatov. Navzoči so vsi. Čita se zapisnik zadnje seje ter se na par pripomb sprejme.

Predlagano je bilo, da si naša Jednota nabavi stenske koledarje. Priporočalo se je, da bi bilo zelo koristno in agitacijske svrhe, ter je bil ta predlog sprejet z veliko večino, z dodatkom, da se pooblasti gl. odbor da koledarje preskrbi, ter da ne sme svota presegati 10 centov komad.

Brat glavni tajnik poroča zbornici, da bode treba razpisati asesment v stroškovni sklad. Predlagano je bilo da se razpiše asesment na vse člane, ter da plačajo, neenakopravni člani 50c v tak sklad, enakopravni člani pa en dolar. Ta asesment mora plačati vsak član Jednote v dveh vplačili, kadar ga razpiše gl. tajnik. Sprejeto.

Nato se je dala gl. odboru polna moč, da preskrbi prevod zapisnika v angleščini ter da preskrbi tekst v slovenščini v pravilih ter prevod pravil na hrvaščino.

Preide se na nominiranje mest za bodočo konvencijo. Nominirana so bila sledeča mesta: Indianapolis, Waukegan in Pittsburgh. Na pojasnilo, da bi se sedanja konvencija imela vršiti v Indianapolis, in ker se je radi 30 letnice Jednote predstavila na Jednote rojstni kraj, v mesto Ely, Minnesota, je zbornica odlašala za mesto Indianapolis, katero je skoro opravičeno do konvencije.

Nato se preide na volitev gl. odbora za prihodnja štiri leta toda predno gremo z volitvami naprej je izrekla cela zbornica, glavnemu odboru vstevši urednika glasila, zaupnico za njih točno poslovanje pri Jednoti.

V odbor gl. predsednika sta bila nominirana Anton Zbašnik in Rudolf Perdan. Nakar odbor razdeli listke in se preide na tajno volitev. Na tajni volitvi je dobil Anton Zbašnik 117 glasov in Rudolf Perdan je dobil 47 glasov. Torej je izvoljen za gl. predsednika Anton Zbašnik, za prihodnja štiri leta.

V odbor za gl. podpredsednika so bili nominirani sledeči: Balant, Bartel, Germ in Anzele. Na tajni volitvi je dobil Balant 51 glasov, Bartel 58 glasov, Germ 26 glasov in Anzele 28 glasov. Ker ni nobeden delegatov dobil absolutne večine glasov, gresta na ožjo volitev, Balant in Bartel. Na ožji volitvi je dobil Balant 71 glasov, Bartel pa 92 glasov, kar se smatra, da je Bartel izvoljen v urad glavnega podpredsednika.

Preide se na volitev glavnega tajnika. Predlagano je bilo, da se gl. tajnika, Joseph Pishlerja izvoli enoglasno. Ta predlog je bil z navdušenjem sprejet in tako je bil brat Joseph Pishler enoglasno izvoljen v urad gl. tajnika za prihodnja štiri leta.

Ravno tako je zbornica z navdušenjem enoglasno izvolila brata Louis Champa v urad glavnega blagajnika.

(Dolje na časti strau)

ZAPISNIK XIII. KONVENCIJE J. S. K. J.

(Nadaljevanje iz 5. strani)

Zatem sledi 15 minut odmor.

Po odmoru se čita sledeče pismo: Ely, Minn., Aug. 4, 1928. Slavna konvencija JSKJ:—

V dvorani Community Center so razstavljena umetniška dela enega izmed največjih naših živečih slikarjev, umetnika Peruška. To je kulturni dogodek prve vrste, kakoršnega ne bo nikdar več v naših naselbinah daljnega severa.

Vi bratje delegatje ste člani velike organizacije, ki se je začela in ki živi z delom tistih ljudi, ki smo prišli v to deželo. Vi veste kdo je delal in kdo še danes dela za brate naše v okviru nove domovine. Vi veste tudi, da narod, kateri ne spoštuje in ne ceni svojih duševnih delavcev, nima mesta med kulturnimi narodi na svetu.

Umetniška razstava se zaključuje v nedeljo, torej jutri. Da pokažemo umetniku svoje spoštovanje in mu pokažemo, da ga cenimo, da priznavamo njegove velike žrtve, pridimo vsi skupaj danes zvečer ob 8 uri v konvencijo dvorano, Washington Auditorium. Nastopil bo umetnik Perušek sam in nekaj drugih govornikov, da tako skupno proslavimo dva velika dogodka: umetniško razstavo in tridesetletnico JSKJ.

Bratje delegatje, pridite vsi in sporočite tudi drugim po naselbini da pridejo. Ampak brez ozira na to, v koliko se odzove naselbina sama, je vaša in naša dolžnost, da se zberemo v zadnjem trenutku in vsaj deloma popravimo, kar je zamujenega.

FRANK KERŽE, urednik Časa.

Pismo se vzame na znanje.

Preide se na volitev glav, vrhovnega zdravnika, in se na priporočilo vse delegacije z navdušenjem izvoli brat dr. Josip V. Grahek enoglasno v ta urad za prihodnja štiri leta.

V urad predsednika nadzornega odbora sta bila nominirana brat Laurich in brat Perdan. Rezultat tajne volitve je bil da je dobil brat Laurich 65 glasov, brat Perdan pa 99 glasov, kar se smatra da je bil brat Perdan izvoljen za predsednika nadzornega odbora.

V urad prvega nadzornika so bili nominirani Skrabec, Movern, Rovaneš, Virant, Slabodnik ter sestra Svetič. V urad drugega nadzornika je dobil: Skrabec 19 glasov, Movern 66 glasov, Rovaneš 36 glasov, Virant 5 glasov, Slabodnik 12 glasov, Svetič 25. Ker ni nobeden delegatov dobil absolutne večine glasov sta šla na ožjo volitev Movern in Rovaneš.

Pri ožji volitvi je prejel Movern 116 glasov, Rovaneš 48 glasov. S tem je bil brat Movern izvoljen v urad prvega nadzornika.

V urad drugega nadzornika. Nominirani so sledeči: Slabodnik, Kumše, Kapelj, Perjon, Skrabec. Na tajni volitvi je prejel Slabodnik 44 glasov, Kumše 49 glasov, Kapelj 14 glasov, Perjon 17 glasov, Skrabec 39 glasov. Ker ni nobeden kandidatov zadostno število glasov, gresta na ožjo volitev Slabodnik in Kumše. Na ožji volitvi v urad drugega nadzornika je prejel Slabodnik 76 glasov, Kumše pa 86 glasov. Torej je izvoljen v urad drugega nadzornika Brat Kumše.

V urad tretjega nadzornika so bili nominirani Balkovec, Mertel, Slabodnik, Skrabec in Virant. Balkovec je prejel 63 glasov, Mertel 21, Slabodnik 43, Skrabec 23, Virant 14. Torej ker ni bilo absolutne večine, gresta na ožjo volitev Balkovec in Slabodnik. Na ožji volitvi je prejel Balkovec 106 glasov in Slabodnik 56 glasov. Brat Balkovec je izvoljen v urad tretjega nadzornika.

V urad četrtega nadzornika so nominirani, Jerina, Laurich, Lamut, sestra Svetich in br. Slabodnik. Prejeli so Jerina 23 glasov, Laurich 77, Lamut 15, Svetich 27 in Slabodnik 18. Ker ni bilo absolutne večine gresta na ožjo volitev brat Laurich in sestra Svetich. Na ožji volitvi je dobil brat Laurich 108 glasov in sestra Svetich 52 glasov. Izvoljen v urad četrtega nadzornika je brat Laurich.

Pride se na nominacijo predsednika porotnega odbora. Nominirani so bili sledeči, Plautz, Oberžan, Mantel in Okolish. Plautz je prejel 38 glasov, Oberžan 37, Mantel 50 in Okolish 38. Ker ni bilo absolutne večine grede na ožjo volitev, Plautz, Okolish in Mantel. Na ožji volitvi je prejel Mantel 62 glasov, Okolish 48 glasov in Plautz 52 glasov. Ker zopet ni bilo absolutne večine gresta na ponovno ožjo volitev Plautz in Mantel. Na ponovni volitvi je prejel Plautz 81 glasov in Mantel 79 glasov. Torej se smatra brat Plautz izvoljen predsednikom porotnega odbora.

Predlagano je bilo da se ostala dva porotnika voli ob enem, namreč da voli vsak delegat za dva kandidata. Nominirani so bili sledeči, ter so prejeli, Svetich 61 glasov, Mantel 72, Anzele 11, Zivetz 19, Verbich 6, Kramar 19, Tolar 19, Okolish 60, Skrabec 25, Krefel 6. Ker ni bilo absolutne večine grede na ožjo volitev sestra Svetich, Mantel in Okolish.

Ker tudi zdaj ni bilo absolutne večine proglašajo brat gl. predsednik z dovoljenjem vse zbornice brat Mantel-na za prvega porotnika.

Na ožjo volitev pa gresta sestra Svetich in brat Okolish. Nato je prejel Okolish 85 glasov in sestra Svetich 75 glasov. Kot drugi porotnik je bil torej izvoljen brat Okolish.

Zatem je cela zbornica enoglasno imenovala brata Terbovca za urednika Nove Dobe za prihodnja štiri leta.

Nomestniki v glavni urad so bili s porušenjem prejšnjega sklepa za to konvencijo, voljeni javno z dviganjem rok. V odbor namestnika glavnemu podpredsedniku sta bila nominirana sestra Svetich in brat Perjon. Sestra Svetich je dobila večino ter se smatra namestnica gl. podpredsedniku.

Namestnikom gl. tajniku je izvoljen Ivan Tauzell. Namestnikom gl. blagajniku je izvoljen brat Kolenc. Brata Ortar in Hiti sta bila izvoljena namestnikom v nadzorni odbor. Brata Kramar in Zagar sta izvoljena namestnikom v porotni odbor.

S tem je bil izvoljen ves glavni odbor J. S. K. Jednote za prihodnja štiri leta.

Nato se čita zapisnik dopoldanske seje, kateri se takoj po čitanju sprejme. Ravno tako tudi zapisnik popoldanske seje, kateri je bil tudi sprejet.

Konvenčni predsednik Anton Zbašnik pozove glavnega podpredsednika, Louis Balanta, da zapriše novoizvoljeni odbor.

Konvenčni zapisnikar Janko N. Rogelj kliče imena novoizvoljenega odbora, ki se zbere na odru. Glavni podpredsednik čita zapisnik glavnih odbornikov, a novoizvoljeni odborniki z dvignjenimi rokami prisegajo zvestobo in iskreno udanost Jug. Kat. Jednoti, zastavljajoč svoje ime in pošteno srce, da bodo vršili svoje delo v plemenito in zvišeno blagostanje

vsega članstva, da jim bo človečanstvo našega naroda kot vodilna misel za uspeh in pravičnost ter rast naše velike in častne Jugoslovanske katoliške jednote.

Po svečani zaprisegi nagovori glavni in konvenčni predsednik vse glavne odbornike in delegate, da naj jim bodo vsi konvenčni zaključki vseskozi volja in sklepi celotnega članstva, katero je govorilo potom svojih zastopnikov na tej 13. redni konvenciji. S poživljenim navdušenjem apelira na poslavljajoče delegate, da naj se vračajo na svoje domove z žilavo voljo in mladostno pridnostjo, prinašajoč svojim članom poslanico o bratstvu, medsebojni pomoči ter o našem plemenitem delu. Povdarja in naglašja predsednik, da naj bo njih prva in najvažnejša naloga, da vodimo in pripeljemo v našo Jednoto mlado ameriško mladino, kateri smo odprli vrata na stečaj kot Slovenci in Hrvatje, a skupno kot ljudje, ki razumejajo položaj našega naroda in bodočnost organizacije. Njegova želja ostaja z delegacijo, da bi se naše članstvo pomnožilo do prihodnje konvencije, da bi prišle nove moči, novo članstvo in nova rast, ki bi napravila našo Jednoto vzgled vsem drugim bratskim organizacijam. Končno zaključuje 13. redno konvencijo JSKJ s prisrčnim pozdravom na delegacijo, želeč jim srečen in blagodejen povratek k svojim dragim širom naše nove domovine-Amerike.

Konvencija je bila zaključena ob 7:45 zvečer.

ANTON ZBAŠNIK,

konvenčni predsednik.

PAUL BARTEL,

konvenčni zapisnikar.

Miroslav Hirtz:

LOV NA SRNJAKA

Oj ta prvi april! Ni ga lovca, ki se ne bi veselil, kakaj tega dne se začneja lov na srnjaka in sicer lov s čakanjem v zasedi.

Solnce se je počasi že nizalo k zatonu; na vrhovih starih dreves so se svetili polni žarki, ki sem dospel na čakališče sredi loga. Najprej sem potrgal vejčice okoli sebe, da bi me ne ovirale pri prostem gibanju in da bi lahko obračal puško, nato pa sem odrgnil z nogami suho listje in šibje ter tla do dobra pošteptal. Zdaj sem si oslinil prst in ga dvignil kvišku, da na ta preprosti način doženem, s katere strani piha veter. Stori sem to iz previdnosti, kakaj modri srnjak napreduje zmerom proti vetru, ker mu veter prinaša raznovrstne vonje in se tako lažje izogiblje nevarnosti. Tako sem se tedaj spustil na lovsko sedalo tik debela zajetnega hrasta. Bil sem izvrstno zakrit z gostim grmljevim, odkoder sem lahko nemoteno opazoval obsežno, s sočno travo zaraslo ledino. Na to jaso sredi gozda so skoraj stalno prihajale na vse zgodaj in zvečer srne na pašo.

Za trenutek je vse na okrog mene utihnilo. Jata vrabcev in strnadov, ki je malo poprej vresčala po pritlikavem grmovju, se je nekam raztepla, — od strahu pred mojim prihodom. Ali ta molk je trajal le kratko časa, kakaj kmalu se je vsa bližnja okolica razmahnila v prejšnjem prostem življenju, ki je plalo in odmevalo po vsem gozdu.

Sedel sem tako mirno, kakor je mirno stal hrast za menoj. Še gnil se nisem, samo oči so mi nemirno švigale, ustavljajoč se na onem mestu, kjer bi imel planiti srnjak iz goščave. Domišljija je vneto delala, srce živahno utripalo, — utripalo od silnega navala krvi. Pred menoj je vrvelo stotine prividov. Že sem videl v duhu, kako hitim urnonog domov, da sporočim veselo novico o svojem prvem srnjaku. Vzlic tolikemu sanjarjenju sem vendar le malo mislil; niso mi dala čustva. Duša se mi je razgrajala od mladne slasti, ki me je vsega napolnila s čudnim in neskončnim zadovoljstvom, kakršnega sem tolikokrat zaman iskal med ljudmi. In kako tudi ne? Bolj ko se je bližal večer, bolj je utripala gozdova srčna žila, a s tem utripom vred je rastla moja napetost. Nekaj mi je ne nehoma šepetalo: Zdaj bo planil na jaso tvoj srnjak.

Ptice pevke so v posebnih črtah strelavito padale k počitku, napenjaše se bolj zvočna grla, iz katerih je donela poslednja pesem solncu v slovo. V njihovem petju sem jasno posnel tajinstveno bolest zaradi neotlažljive izgube, pa tudi trdno nadejo v skorajšnjo vrnitev solnca. Nekje pri potoku je krolala lokava sraka, medtem ko je visoko nad menoj z razprostrtimi peruti krožil orel,

iščoč s pohlepni očmi, kje bi bil zalotil svoje poslednje žrtev. In kako je šele bilo na ledini! Tu je vse uprav gomazelo od večernih metuljev ter drobnih in velikih mušic. Listje je vsak hip zašumelo, grmovje se vsak trenutek odprlo in iz njegovega naročja so oprezno prištrkljali zajci in fazani ter zopet izginili brez sledu, če je večerna sapa le malce bolj zašelestala.

Naposled je solnce utonilo. Mrak se je spuščal v čedalje debelejših plasteh na trdno zemljo in je risal najprej sive, nato pa bolj črne robove. Začel se je boj med svetlobo in temo, v katerem se je moralo večerno življenje v gozdu, ki se je krčilo v poslednjem trepetu, umakniti nočnemu življenju, ki ga je pravkar s pošastnimi glasovi zmagoslavno oznanjala gospodarka črnih senc — uralska sova.

Jaz sem še vedno sedel po vsem mirno, kakor da bi bil sklenil, prebediti v tej samotni tja do polnoči. Sedel sem zaradi tega, ker je bilo na zahodu še precej blede svetlobe, a večerni zvonovi še niso odzvonili. In ko sem jel že dvomiti o dobri lovski usodi, je odnekod nenadoma švignila drobna seničica in je brezskrbno sedla na vrh puške, pevajoč iz polnega grla. V tistem hipu je na nasproti strani zahreščalo suho vejčje. Preden sem mogel priti k sebi, je planil na ledino — srnjak.

Urno sem dvignil puško in že je bilo prepozno. Senica je odletela, a srnjaka ni bilo več. Po bliskovito me je bil opazil in je izginil v grmovje, oznanjujoč vsej okolici s svojim strašnim beketanjem bližnjo nevarnost.

Kaj mi je ostalo drugega, ko vrniti se počasi domov. Duša mi je prepolna velika blaženost, da nisem ta slovesni prizor omadeževal s krvjo. Vračal sem se, misleč venomer na tisto drobno senico, ki je v svoji nedolžnosti sedla na smrtonosno cev moje puške, misleč najbrž, da je to nedolžna suha veja, in je tu — ob vrelcu smrti — zapela navdušeno pesem življenja milookemu srnjaku. Sedaj šele razumem, kakaj je na svetu toliko nasprotij, zdaj šele vem, da je poezija močnejša od lovске strasti, — zdaj, ko me je tega naučila drobna, majhna — senica! (Življenje in svet).

Jugoslovanska Kat. Jednota, ki je dobra za vas, je dobra tudi za vaše prijatelje.

Največja in najstarejša slovenska zlatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, pišane in radio vseh cen in izdelkov dobite pri nas.

FRANK ČERNE

6033 St. Clair Ave. in 930 E. 79th St., Cleveland, O.

RUDOLF PERDAN
SLOVENSKI JAVNI NOTAR

Naznanja rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče posle.

933 E. 185th St.

Cleveland, Ohio.

4¹/₂% obresti

plačuje na denarne vloge

Prudential Bank

(Zakrajšek & Češark)

455 W. 42. St., New York, NY.

To je sedaj državna (State) banka ter ima \$175,000 glavnice in rezerve. O njeni zadovoma. — Poslužujte se je! nesljivosti torej ne more biti!

Lepe
tiskovine

na vaša društva, za trgovce, posameznike, za vsakovrstne prireditve dobite vselej

po nizkih cenah

v prvi slovenski tiskovni knjižnici, kjer dobite ob vsakem času za neeljivo in

točno postrežbo

Se priporočam društvom, rojakom, trgovcem za vse prilike. Prevzamemo največja kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

Joseph Mantel,

JAVNI NOTAR
v Ely, Minnesota,

OPRAVLJA TOČNO IN KOREKTNOST VSE V NOTARSKO STROKO SPADAJOČE POSLE

ZASTAVE

regalije, prekornice in trakovi. Dalje Victor plošče v vseh jeziki. Prave glasne Victrola. Ure, diamante, prstane in vso drugo zlatnino.

Nad 20 let v trgovini. Cene zmerne, postrežba točna.

IVAN PAJK

24 Main Street,
Conemaugh, Pa.

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI
SLOVENSKI DNEVNIK
V AMERIKI.

Je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donaja vsakdanje svetovne novice, najboljše izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.

Poslajte \$1.00

in pričeli ga bomo pošiljati.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Naznanilo in Zahvala.

Tužnim srecem, v globoki žalosti, naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je po en teden trajajoči hudi bolezi plućnici dne 16. julija 1928 za večno zatisnila oči predraga in nepozabljena soproga in skrbna mati

Pavlina Zorich

rojena Drobtina.

Tu je zapustila žalujočega soproga in sedem nedoraslih otročev, in dve sestrji, Amalijo Pečjak v Clevelandu in Frances Hudomal v Clinton, Ind.; v stari domovini pa enega brata in dve po polu sestre. Doma je bila iz Gline pri Ljubljani, od koder je prišla v Ameriko pred 15 leti. Rojena je bila 16. avgusta 1896. Stara konaj 31 let in 11 mesecev, položila smo jo k večnemu počitku 20. julija 1928 na Calvary pokopališče.

Iskreno se zahvalimo vsem darovalcem krasnih vencev in za darove, katere ste položili v tako obilni meri: Družina Frank Pečjak, družina Leo Hudomal (sestri), družina Joe Bogolin, družina Frank Zagar, družina John Gornik, družina Louis Senk, družina John Prišel, družina Pepca Zajc, družina Julija Bradač, družina Louis Florjancić, družina Frank Basković, družina Joe Močnik, družina Joe Jaklič, družine Anton in Avgust Kužnik, družina Jim Slapnik, družina Ludvik Zele, družina Mike Jalovec, družina Mary Bogolin, družina Anton Struna, družina Matija Zulič, družina Anton Ostir, družina John Saje, družina John Judež, Mr. Ignac Smuk, Mr. Joe Gole, Mr. Joe Zupančič.

Lepa hvala tudi društvu Janeza Krstnika št. 37 J. S. K. Jednote za podarjeni venci. Lepa hvala društvu Jutrarnja Zvezda št. 137 J. S. K. J., katerega ustanoviteljica je bila pokojna, za lepi venci in za darilo, in lepah hvala za tako obilno udeležbo pri zadnjem sprejedu. Posebna hvala gre še tajnici za njen trud in skrb, ki je vse tako v lepem redu izvršila. Lepa hvala gre tudi Jugoslovanski Katoliški Jednoti oziroma nje uradnikom za tako točno izplačane posmrtnine, ter priporočamo vsem zavednim rojakom in rojakinjam to našo skrbno mater J. S. K. J., da kateri se niso člani ali članice nje, da pristopijo, ker ona skrbi po materinski za njih dedice.

Najlepša hvala gre vsem tistim, ki so dali svoje avtomobile na razpolago brezplačno in sicer: Anton Ahčin, Frank Černe, Louis Cimperman, John Gornik, Mike Jalovec, Blaž Hace, Louis Florjancić, Frank Lekovec.

Posebna hvala naj bo na tem mestu izrečena obema sestram pokojne, in njunima soproga in družini John Gornik, družini Louis Senk, družini Mr. in Mrs. Dramota, družini Mr. in Mrs. Kerne, družini Mr. in Mrs. Salcer, družini Mr. in Mrs. Svetanović, kakor tudi vsem ostalim, kateri ste nam stali na strani v tej težki uri, in nam pomagali in nas tolažili.

Hvala tudi Rev. Virantu za podeljene sv. zakramente in za opravo v cerkvi. Hvala tudi pogrebniemu zavodu Grdina in Sinovi, za tako lepo urejeni sprejedu. Hvala tudi vsem tistim, kateri ste prišli pokojno v tako obilnem številu pokropiti, ko je ležala na mrtvaškem odru, in vsem tistim, kateri ste jo spremlili k zadnjemu počitku. Hvala vsem tistim, kateri ste na en ali drugi način nam pomagali in nam stali na strani in nas tolažili v tem težkem trenutku. Ako je mogoče katerega ime izpuščeno prosimo, da ne zamerite in se vam ravno tako lepo zahvaljujemo za vso vašo naklonenost, katero ste nam izkazali v tej težki uri.

Ti pa, predraga in nikoli pozabljena soproga in skrbna mati, ki si prazno legla v naročje ameriške zemlje, počivaj v miru, ker težki in žalostni je bila ločitev, ali spomin na Tebe ne bo pozabljen nikdar. — Žalujoči ostali:

FRANK ZORICH, soprog,
PAVLINA, FRANK, SOFIJA, ANICA, JOHN, FRANCES in
JULIJA, otroci.

Cleveland, Ohio, 12. septembra 1928.

KER se bili vedno in vedo, da bodo tudi v bodoče točno postreženi,

KER so prepričani o varnosti pri nas naloženega denarja,

KER lahko s istim razpolagajo, kadar ga potrebujejo.

KER prejemajo za vloge obresti po 4%, mesečno obrestovanje,

si je izbralo veliko število rojakov po vseh Združenih državah za svoj

GLAVNI STAN
v vseh bančnih poslih domačo

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT ST.

NEW YORK, N. Y.

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

4905 Butler Street,

Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, oporoke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

ELCO THEATER - ELY, MINNESOTA

23. in 24. septembra Babe Daniels v sliki VROČE NOVICE (Hot News). V petek in soboto 28. in 29. septembra Leo Maloney v sliki DON DESPERADO in slika TUNNEY-HEENEY rokoborbe.

Ne zamudite tega! Vstopnina 25 in 15 centov.